

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 18. schůze Poslanecké sněmovny

Informace ministra obrany Alexandra Vondry a ministra financí Miroslava Kalouska týkající se podezření na plýtvání veřejnými prostředky v souvislosti s českým předsednictvím v Radě EU

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 18. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 5. května a 16. června 2011**

Obsah:

Strana:

5. května 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

16. června 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 568).

Informace ministra obrany Alexandra Vondry a ministra financí Miroslava Kalouska týkající se podezření na plýtvání veřejnými prostředky v souvislosti s českým předsednictvím v Radě EU

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	6
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	11
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	16
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	17
Řeč poslance Jiřího Paroubka	17
Řeč poslance Petra Hulinského	21
Řeč poslance Miroslava Svobody	23
Řeč poslance Jana Bauera	24
Řeč poslance Richarda Dolejše	25
Řeč poslance Miroslava Svobody	28
Řeč poslance Tomáše Úlehly	28
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	29
Řeč poslance Marka Bendy	29
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	30
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	30

Řeč poslance Pavla Béma	36
Řeč poslance Jiřího Dolejše	38
Řeč poslance Richarda Dolejše	39
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	39
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	40
Řeč poslance Pavla Kováčíka	46
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	46
Řeč poslance Pavla Kováčíka	46
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	47
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	47
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	47
Řeč poslance Petra Gazdíka	49

Usnesení schváleno (č. 569).

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
5. května 2011 v 18.15 hodin
Přítomno: 159 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 18. schůzi Poslanecké sněmovny. Schůzi jsem svolala podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu, a to na základě žádosti 55 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů v pátek 22. dubna tohoto roku.

Na základě žádosti iniciátorů této mimořádné schůze a také po dohodě s ostatními poslaneckými kluby přerušuji nyní tuto 18. schůzi Poslanecké sněmovny, a to do řádné schůze, která bude zahájena 7. 6. ve 14 hodin. V průběhu této řádné schůze Poslanecké sněmovny bude na základě dohody politického grémia Poslanecké sněmovny rozhodnuto o pokračování 18. mimořádné schůze.

Děkuji vám všem za účast. Schůze je přerušena. Sejdeme se zítra ráno v 9 hodin na pokračování řádné, tedy 16. schůze Sněmovny. Zahájíme ji v 9 hodin pevně zařazenými body. Příjemný večer přeji.

(Schůze přerušena v 18.17 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. června 2011 v 11.01 hodin
Přítomno: 169 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajují 18. schůzi Poslanecké sněmovny, která byla přerušena ve čtvrtek 5. května tohoto roku. Připomínám, že tuto schůzi jsem svolala podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 55 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů dne 22. dubna 2011.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Oznamuji, že platí náhradní karty z dnešního rána, tedy ze dne, kdy pokračovala 19. schůze, která byla v 11 hodin přerušena, přesněji řečeno před jedenáctou hodinou přerušena, a platí také omluvy, které byly přečteny ráno v úvodu. Žádnou další omluvu jsem zatím nedostala.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili ověřovateli pana poslance Jiřího Krátkého a pana poslance Stanislava Polčáka. Má někdo jiný návrh na ověřovatele? Žádný nový návrh není na ověřovatele.

Zahajuji hlasování číslo 1 a táži se, kdo souhlasí s tím, aby ověřovateli 18. schůze Poslanecké sněmovny byli pan poslanec Jiří Krátký a pan poslanec Stanislav Polčák. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1, přítomno 112, pro 83, proti 1. Konstatuji, že jsme ověřovateli 18. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jiřího Krátkého a pana poslance Stanislava Polčáka.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 18. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu, rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad schůze.

Budeme tedy hlasovat o celém návrhu 18. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Kdo souhlasí s návrhem pořadu 18. schůze Poslanecké sněmovny? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2, přítomno 120, pro 77, proti 32. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

Zahajuji tedy projednávání bodu, který se jmenuje

1.

Informace ministra obrany Alexandra Vondry a ministra financí Miroslava Kalouska týkající se podezření na plýtvání veřejnými prostředky v souvislosti s českým předsednictvím v Radě EU

Prosím, aby se postupně ujali slova ministr obrany Alexandr Vondra a poté ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím pana ministra Alexandra Vondru.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně a poslanci, děkuji vám za příležitost vystoupit před vámi a opět vysvětlit podstatu této nešťastné kauzy a svou roli v ní. Zároveň bych chtěl svým způsobem ocenit všechny ty, kteří umožnili přerušení té schůze minule z důvodu mé hospitalizace.

Dovolte mi na úvod jednu osobní poznámku. Mrzí mě, že tato kauza vrhá stín na české předsednictví. Byla to akce, která pro mě osobně i pro celý organizační tým představovala obrovskou výzvu a velkou práci. Byla to v mnoha ohledech největší akce v historii naší země. Všichni, kdož jsme se na ní podíleli, jsme hrdí, že jsme ji organizačně zvládli. A teď je tento úspěch zpochybňován.

Jistě, s odstupem času se dá na každém, zdůrazňuji úplně každém, projektu takto ohromného rozsahu najít něco, co by bývalo šlo udělat lépe. I mě tato kauza přiměla zpytovat svědomí a hledat, co se nám tehdy nepovedlo, jak jsme chtěli. Možná jsme například měli požadovat od vybraného generálního dodavatele nějaké záruky ohledně jeho subdodavatelů. Asi jsem měl i já osobně hledat ještě větší míru jistoty, že tým pracuje správně, možná jsem se měl víc podílet na operativní činnosti a některé věci víc hlídat. Ale po bitvě je každý generál. Chci tím říci, že když se na přípravu předsednictví podívám optikou toho, co jsme věděli tenkrát, pořád nemohu nalézt nějaké fatální selhání.

Dámy a pánové, rád bych řekl, že jako politikovi, členu vlády a místopředsedovi vládní strany mi je líto, že se tato schůze vůbec koná. Nemohu si odpustit poznámku, zda bychom se ve chvíli, kdy se zdá víc než pravděpodobné, že například Řecko i po vydatné finanční půjčce může zbankrotovat, neměli spíše věnovat důležitějším diskusím, jako je penzijní reforma, zdravotní reforma, nebo také diskusi o budoucnosti naší armády. Ale rozumím tomu, že pro opozici je to vítaná příležitost blýsknout se kritikou.

Na druhou stranu přiznávám, že tuto mimořádnou schůzi vítám jako příležitost vše znovu vysvětlit, objasnit některé detaily, které jsou převážně v médiích často velmi mylně interpretovány. Dovolte mi shrnout zásadní fak-

ta spojená s onou zakázkou. Doufám, že toto mé shrnutí přispěje k tomu, abyste si mohli udělat o přípravách českého předsednictví přesnější obrázek.

Vedle tohoto mého vysvětlení však potřebujeme především výsledek policejního vyšetřování, které probíhá již od ledna. Jsem si jist, že vyšetřovatelé mají k dispozici perfektní dokumentaci ke každé koruně, kterou jsme za přípravy předsednictví zaplatili, a nemůže se proto stát, že by vyšetřování uvázlo na nedostatku důkazů. Jsem pevně přesvědčen o tom, že se ukáže, že šlo o standardní zakázku. A doufám také, že výsledku vyšetřování se dočkáme co nejdřív. Bohužel zatím výsledky nemáme. Přesto dnes musím říci a chci říci svůj komentář k celé kauze.

Nejprve několik slov k výtce nesprávné volby způsobu výběrového řízení. O tom, že Česko bude hostit předsednictví v roce 2002 a že většina největších akcí se může konat pouze v Kongresovém centru Praha, se vědělo mnoho let dopředu. Rozhodně dřív, než organizační tým pod mým vedením zahájil vlastní přípravu. Jistě to věděla i společnost ProMoPro, která proto již v roce 2007 podepsala s Kongresovým centrem dlouhodobou smlouvu o generálním partnerství, která jí de facto garantovala exkluzivitu na dodávky technického zajištění v Kongresovém centru.

Poté co jsme na jaře 2008 podepisovali – zdůrazňuji po náročných jednáních – nájemní smlouvu s KCP, Kongresové centrum deklarovalo písemně, že při případném využití jiného partnera pro poskytování služeb technického zajištění nežli ProMoPro by mohlo dojít k vážným organizačním i finančním komplikacím. Díky tomuto faktu by i případné výběrové řízení směřovalo s velkou pravděpodobností k vítězství společnosti ProMoPro. A kdyby tomu tak nebylo, ProMoPro by zcela určitě vystupovalo jako subdodavatel případného jiného vítěze, což by znamenalo ještě vyšší náklady.

Přesto byla varianta výběrových řízení v průběhu příprav předsednictví důkladně zvažována. Ovšem kromě uvedené výhrady exkluzivity proti němu mluvily další argumenty. V době vypsání nebyly do potřebné míry detailu známy jednotlivé parametry pro konání akcí. A naprosto by tento způsob výběru nedovoloval reagovat na nenadálé změny v kalendáři. Takto například na organizaci summitu Evropské unie s prezidentem Obamou, o jehož konání bylo rozhodnuto – zdůrazňuji – čtyři týdny před akcí, by bylo nutno vypsát řízení nové, oddělené, což by čistě z časového hlediska nebylo naprosto zvládnutelné.

Varianta otevřeného řízení byla tedy nakonec odmítnuta, neboť nebyla adekvátní situací. Byly zvažovány i jiné formy výběru jako například soutěžní dialog, nicméně všechny poukázaly na slabiny s ohledem na požadavky organizátora a na požadavky Evropské komise. Neveřejné jednací

řízení s jedním uchazečem byla až ta poslední možnost, ke které se organizační tým uchýlil.

Budiž také řečeno to, že naše akce nebyly ani v nejmenším poznamenány žádnými technickými problémy, třeba takovými, jaké se v současnosti opakovaně objevují během předsednictví maďarského.

Dámy a pánové, když se vrátím na samotný začátek, tato kauza odstartovala obviněním, že ozvučení českého předsednictví mělo stát tři čtvrtě miliardy. Tato kratičká věta obsahuje hned dvě nepravdy, které bych rád vysvětlil. Za prvé, bylo to 451 milionů korun včetně DPH, stát tedy zaplatil ve skutečnosti 460 milionů korun. A za druhé nešlo zdaleka o pouhé ozvučení.

Nyní k nákladům. Samozřejmě ani 460 milionů korun není málo peněz. Dovolte proto, abych se krátce zmínil o důvodech, proč byly náklady na předsednictví nakonec vyšší, než jsme původně odhadovali.

Za prvé, a to se ukázalo hned při spuštění příprav, prostory, ve kterých se akce konaly, nebyly v řadě případů v dostatečné míře připraveny na konání nejnáročnějších zasedání předsednického formátu. Jednalo se zejména o prostory pro média, kde bylo nutno vybudovat nově funkční tisková střediska. Netýkalo se to pouze prostoru v regionech, ale z velké části také v Kongresovém centru v Praze.

Dalším, ještě významnějším faktorem nárůstu požadavků na technické zajištění a následně i na vynaložené náklady byly neplánované akce českého předsednictví. Příprava českého předsednictví, které na svém jednání již dne 10. října 2008 schválil Výbor pro Evropskou unii na vládní úrovni usnesením číslo 12 – ten počítal celkem s jedenácti neformálními ministerskými zasedáními a dvěma setkáními vlády – s Evropskou komisí a s Evropským parlamentem. Na tento počet akcí byl také určen předběžný rozpočet technického zajištění. Kromě těchto třinácti velkých plánovaných akcí se však navíc uskutečnily ještě čtyři summity na nejvyšší úrovni, tři dodatečná neformální zasedání na úrovni ministrů a pět ministerských konferencí. O všech těchto akcích bylo rozhodnuto mnohdy na přání Evropské komise či Evropské rady až dávno poté, co byly uzavřeny smlouvy s dodavatelem konferenční techniky a služeb. To znamená, že počet těch nejvýznamnějších akcí organizovaných Úřadem vlády byl celkově zdvojnásoben. K nárůstu došlo také u akcí na nižší úrovni.

Další důležitý fakt, který musím zdůraznit, je skutečně neočekávaně velký zájem médií, ke kterému vedly různé důvody – ekonomická krize, summit s americkým prezidentem, setkání s představiteli zemí Střední Asie, které řešilo plynovod Nabucco, a mohl bych pokračovat dál. Počet míst a technické zabezpečení pro novináře je přitom pro přípravy jeden z klíčových faktorů.

Není pravda, že jsme na zvýšený růst nákladů nijak nereagovali. Již od

začátku února předsednictví byla přijata různá opatření. Vypracovali jsme úsporný mechanismus výrazně omezující rozsah poskytovaných služeb na jednotlivá zasedání. Ten fungoval plyně až do posledního dne předsednictví. Nelze tedy souhlasit s nařčeními, že se rozpočet utrácel zcela bez rozmyslu a marnotratně.

Dalším důkazem, že jsme se státními prostředky zacházeli obezřetně, je, že jsme kontrolovali dodavatele a oprávněnost jeho finančních nároků. Rozporovali jsme některé faktury, požadovali jsme jejich doplnění. V době mého odchodu z vlády začátkem května 2009 nebylo firmě ProMoPro placeno víc než nějakých 270 milionů korun. Přesto ani tehdy, ani později kromě dílčích chyb a nepřesností nebyly odhaleny zatím žádné nesrovnalosti. Koneckonců i celkové srovnání nákladů na konferenční techniku a s ní spojené služby na summit NATO v roce 2002 a na předsednictví v roce 2009 nevyznívá ve prospěch nějakého zásadního předražení. Souhrnné náklady na tyto služby pro summit NATO, který trval tři dny, činily zhruba 120 milionů korun. Tehdy je poskytovali tři dodavatelé, nikoliv jeden. Dva byli vybráni v soutěži, mimo jiné i ProMoPro, a jeden, firma Damovo, byl právě z důvodu podobné exkluzivity v KCP vybrán napřímo. Připomínám také, že tato akce, summit NATO, byla doma i v zahraničí hodnocena nejen jako dobře zvládnutá, ale také jako úsporně organizovaná.

V tomto světle se náklady na předsednictví, které obnášelo daleko větší počet akcí a bylo rozloženo do šesti měsíců, nikoliv do tří dnů, nejeví jako nijak přemrštěné.

A nyní k technickým záležitostem. Dámy a pánové, dovolte mi krátce popsat, v čem vlastně technické zajištění českého předsednictví spočívalo a proč je nesmyslem mluvit o pouhém ozvučení. Technické přípravy na předsednictví probíhaly od října 2008. Postupně bylo nutné připravit všechny prostory pro účely zasedání, a to jak ty, které nejsou určeny pro konání takových akcí podobného rozsahu, tak i Kongresové centrum Praha.

Pokud jde o samotné KCP, bylo nutné významně posílit a obnovit jeho infrastrukturu, protože akce podobného rozsahu se tam konala naposledy v roce 2002. V rámci přípravy byly provedeny kompletní revize stávajícího vybavení. Následně bylo instalováno dodatečné zařízení, rozvody, kabely, zásuvky, telefonní ústředny, internetové a telekomunikační servery, byly připraveny podmínky pro spuštění počítačových sítí včetně jejich napojení do veřejné sítě a včetně důkladného zabezpečení proti kybernetickým útokům. Ve všech objektech byla provedena kompletní příprava pro vytvoření interního televizního okruhu a instalovány sítě pro rozvod televizního a rozhlasového kanálu. Je jasné, že řada z těchto prací byla podmíněna stavebními zásahy a veškeré stavební práce byly dočasně charakteru a všechny prostory musely být podle nájemních dohod následně uváděny do původního stavu.

Pokud jde o ostatní prostory, jako příklad může posloužit organizace neformálního ministerského zasedání šéfů diplomacií Evropské unie a všech kandidátských zemí, které se konalo v březnu na zámku v Hluboké nad Vltavou. Příprava prostor zámku, přilehlé galerie a parku trvala několik měsíců přímo v místě za využití služeb dodavatelů, byla spuštěna šest týdnů před vlastní akcí. Bylo nutné vybudovat kompletně novou infrastrukturu pro delegace, novináře a podpůrný personál, protože zámek není v běžném stavu schopen pojmout jejich nároky. Vzhledem k ročnímu období bylo nutné zámek temperovat na teplotu blízkou teplotě pokojové. S ohledem na historický objekt zámku muselo vytápění probíhat postupně o jeden stupeň denně. Zároveň se muselo dbát na udržování stanovené úrovně vlhkosti. To vše znamenalo čtyřtýdenní nepřetržitý proces, kdy v hodinových intervalech pracovníci firmy ProMoPro i zámku Hluboká obcházeli prostory a kontrolovali, případně regulovali teplotu zámku. Aby tento náročný proces mohl probíhat, musela být instalována vedlejší elektrická síť, která kapacitně umožňovala zapojení zahřívacích i zavlhčovacích zařízení.

Dále bylo nutné vystavět v přilehlém parku zámku stanové městečko pro novináře, jak ty písčící, tak televizní a rozhlasové, kterých bylo dohromady téměř 300. Celkem se postavilo deset stanů různé velikosti s kompletním kancelářským vybavením, na které jsou zástupci médií zvyklí z běžných tiskových středisek. Všechny tyto stany byly taktéž vytápěny. Součástí dodávek byla i mobilní sanitární zařízení a mnoho dalšího. Celkem bylo nataženo na 30 km propojovacích kabelů jak pro elektrickou síť, tak pro telekomunikace. Bylo zapojeno 18 nových elektrických rozvaděčů. Technika a další zařízení byly naváženy dvacetí nákladními vozy. Na akci se v nejexponovanějších momentech podílela téměř stovka techniků. Do nákladů se pochopitelně promítla nejen příprava a provoz veškerých zařízení, ale také následné uvedení areálu do původního stavu. Celý deinstalační proces musel být ukončen v co nejkratším čase s ohledem na začínající turistickou sezónu. V této době, stejně jako v době příprav, střežila zámek a jeho okolí najatá agentura, což bylo součástí do-
dávky.

Dámy a pánové, omlouvám se za tento nudný popis, ale chci, abyste pochopili, nebo se pokusili pochopit, co vlastně obnášelo připravit všechny jednací prostory. A těch jsme vybudovali víc, vedle Hluboké také v Mariánských Lázních, v Brně, Litoměřicích a Luhačovicích.

Doufám, že je již jasné, že označit celé technické zajištění předsednictví jenom za nějaké ozvučení, je opravdu nesmysl. Byl to komplexní, nesmírně náročný projekt a já jsem rád, že po organizační stránce dopadl dobře.

Dámy a pánové, závěrem mého vystoupení mi dovolu-
te zopakovat, že

mě mrzí, že úspěšné předsednictví České republiky je zpochybňováno. Jak už jsem říkal, po bitvě je každý generál. A dílčí nedostatky, ty se samozřejmě dají najít vždycky. Například je dnes jasné, že přísné finanční limity na jednotlivé akce, které jsme zavedli od února, jsme mohli zavést už od začátku, ale žádné zásadnější chyby si nejsem vědom.

Na závěr bych rád zdůraznil, že zatím nikdo neprokázal, že technické zabezpečení českého předsednictví bylo skutečně předraženo. Finanční vyúčtování celého předsednictví bez připomínek schválila na jaře 2010 Fischerova vláda. Ano, je pravdou, že finančně analytický útvar Ministerstva financí následně upozornil na některé finanční transakce mezi subdodavatelem této zakázky, které vyvolávají oprávněné otázky, a předal výsledky svého šetření policii. To je samozřejmě naprosto v pořádku.

Nemohu tedy než zopakovat – počkejme si všichni na výsledky řádného vyšetřování. Politické odpovědnosti se nezříkám, ale kategoricky odmítám tvrzení, že bych v jakémkoli úmyslu či podílu na zneužívání veřejných finančních v souvislosti s českým předsednictvím jakkoli figuroval.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi obrany Alexandru Vondrovi. Oznamuji, že mi byla doručena omluvenka pana ministra Kalouska, který se omlouvá do 12 hodin.

Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které jako první je přihlášen místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Další přihlášení... (Poslanec Jandák chce přednést faktickou poznámku.) Teprve je zahájena – promiňte, pane poslanče – teprve byla zahájena obecná rozprava. Faktickou poznámku je možno pronášet v průběhu obecné rozpravy ve chvíli, kdy reagujete na to, co v této rozpravě zaznělo. Zatím ještě v obecné rozpravě vůbec nikdo nevystoupil, proto dávám jako prvnímu s právem přednostního vystoupení slovo panu místopředsedovi Sněmovny Lubomíru Zaorálkovi. Poté kdykoli můžete uplatnit v rámci rozpravy faktickou poznámku. Slovo má pan místopředseda Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a přeji příjemné poledne. Dovolte mi, abych tady ze svého místa panu ministru Vondrovi k jeho výkonu ve funkci vedení předsednictví České republiky srdečně pogratoval. Já myslím, že nelze po tom, co tady řekl, udělat nic jiného, než ho k podobným akcím vřele doporučit. Zvlášť bych chtěl ocenit některé výroky, které tady zazněly a které mě opravdu málem rozesmály. Například výrok: našlo by se něco, co by se dalo udělat lépe. Prostě, soudruzi, je pravda, že se tam možná chybička vloudila a někde by se něco udělat lépe dalo, ale v zásadě to byl triumf. A stejně tak bych poděkoval panu ministru Vondrovi za to, že nám doporučil, abychom se zabývali něčím důležitějším,

třeba Řeckem. Opravdu, je to otázka, jestli bychom nemohli čas trávit lépe. Jsou tady, jak jsme slyšeli, vážnější důvody, vážnější problémy než tento jeho vynikající výkon v čele předsednictví České republiky v době, kdy jsme předsedali Evropské unii.

Takže rozhodně to, co tady zaznělo, nevypadalo jako pokus nám něco vysvětlovat, nebo dokonce připustit, že by bylo možné něco moc kritizovat. Člověk by ani nevěřil, že ve skutečnosti je situace taková, že bývalý místopředseda vlády a současný ministr obrany čelí podezření, že jeho tým nechal předražit faktury za ozvučení v době summitu, v době, kdy Česko předsedalo, že zakázku za více než půl miliardy korun získala firma ProMoPro bez výběrového řízení. Na to si najala subdodavatele a prostředky skončily z neobjasněných důvodů na zahraničních účtech, např. v Rakousku nebo na účtu lesnické firmy – tam bylo zhruba asi 70 mil., nikdo netuší, za co to ta firma dostala. A jenom abych uvedl jednu takovou perličku z toho, co jsme se dověděli z účetnictví firmy ProMoPro, tak za dvoudenní pohotovost na místě jedné akce si společnost fakturovala 217 000, přestože ProMoPro zajišťovalo v době akce pohotovost na místě, tak si fakturovala za pohotovost na telefonu ve stejné době ještě 302 400 korun, a protože to pro zajištění pohotovosti taky nestačí, pohotovost je třeba i na webu, tak je fakturovaná částka 129 500 korun. Dále tuto částku je třeba vynásobit dvěma, neboť výše uvedená trojnásobná pohotovost se drží zvlášť pro slaboproud a zvlášť pro silnoproud, a výsledkem je částka za dvoudenní pohotovost v oblasti slaboproudu a silnoproudu na úrovni 2 028 300 korun. Opravdu, soudruzi, někde se nám tam vloudila chybička! (Ohlas v sále.) Ale to se dá napravit. Zřejmě.

Mně to opravdu připomnělo ty projevy komunistů na sjezdech, kdy se sice ekonomika hroutí, ale vystoupí komunistický funkcionář, který řekne: podívejte se, ty výsledky, které máme... A uvádí čísla, tak jako tady uváděl pan Vondra, uvádí řadu nesmyslných důvodů, na které se ho nikdo neptal, ale vůbec se nevěnuje tomu, kde je problém. Mně to připadá jako arogance! Vám ne? Jako kdyby mně protekly stamiliony prsty, za které jsem byl zodpovědný, v době, kdy tady manifestují lidé a jdou ulicemi, protože jim vadí, že přicházejí o části svých mezd, tak tady někdo nad stamiliony řekne: soudruzi, vloudila se chybička?

Pane Vondro, nevzpomínáte si na to, jak mluvili soudruzi za socialismu? Stejně arogantním způsobem? Jako by nebyl problém? Jako by nám to nepadalo na hlavu? Jako bychom neměli situaci, kdy vy tvrdíte, že je třeba šetřit v rozpočtu. Vy tady rozfrčáte stamiliony a nám řeknete, abychom se věnovali něčemu důležitějšímu? Je to vůbec možné, takto tady mluvit?

Mně to připadá neuvěřitelné. Ráno jsem poslouchal pana Vondru, který říkal v televizi, že tohle je jenom povinné cvičení opozice. Máme počkat na to, až se věci vyšetří údajně. Jak se mají ty věci vyšetřit? Jak říká paní

poslankyně Kočí – my ovládáme justici, Bárta ovládá policii. Jak se mají ty věci vyšetřit? Cožpak nevidíte, jaká je tady dneska válka mezi Vrchním státním zastupitelstvím a Nejvyšším státním zastupitelstvím? Že dokonce tady máme doklady toho, že aktivně kryjí zločince a pomáhají jim? Přesně nevíme, ale zřejmě Vrchní státní zastupitelství, někdo prostě na této úrovni, protože byli, říká se, tři čtyři lidé, kteří věděli o tom, kdo je tím tajným svědkem na rakouské straně, a to se prostě vyzradilo! My dneska víme, že na státním zastupitelství se aktivně pomáhá zločincům.

Ve chvíli, kdy my svoláme ústavně právní výbor, včera, pozveme tam zástupce tohoto zastupitelství a chceme, aby se o tom mluvilo, tak vaše vládní koalice prostě schůzi tohoto výboru zabije. Vy jste to včera večer prostě smetli. Vás to nezajímá!

Jakou má cenu tady probírat ty kauzy, když máme dnes slavně zametače na Vrchním státním zastupitelství? Pan Ladislav (nesrozumitelné), který opilý chodí po Praze a říká: tak jsem to musel zase zamést! Vždyť to každý ví, kteří jsou ti experti na to velké zastavování kauz!

Takže tady pan Vondra si teď dovolí říci, že se nic nevyšetřilo, že žádné výsledky prozatím nejsou. No, samozřejmě nejsou, když to máte takhle ošetřeno! Nebudeme se bavit ani o tom, jak to máte ošetřeno na Vrchním státním zastupitelství, nebudeme se bavit ani o tom, co se tedy stalo, protože, soudruzi, možná nějaká chybička, ale v zásadě to jede, ten vlak. Tak nám to nekažte!

To je přece ale nehorázné! Chápete? Vy zabijete schůzi ústavněprávního výboru, kde se máme bavit o tom, že unikají informace. Je to ostuda České republiky. Jak je to možné, že informace utekly? Že prostě ten svědek možná dneska nebude mluvit? Copak vás nezajímá, komu se to hodí? No zřejmě těm zločincům. Máme Vrchní státní zastupitelství nebo státní zastupitelství, které pracuje pro zločince, a vás to nezajímá? Vy o tom nechcete mluvit? To je jenom povinné cvičení opozice?

Tohle je taky jenom povinné cvičení opozice? Lidé tam jdou po ulici, běžte se jich zeptat, co jim vadí. Jim vadí, že se krade, v této zemi. Vadí jim to, že se krade. Vadí jim to, že peníze mizí bez kontroly. A Alexandr Vondra nám tady řekne – věnujte se něčemu důležitějšímu? Že se to vyšetří? Kdo tady v této zemi věří tomu, že se něco vyšetří? To, co vy tady bagatelizujete – ministr financí o tom řekl, že to byla nadstandardní zlodějna! Jak je možné, že tady ministr, který je za to zodpovědný a byl za to zodpovědný, nám řekne, že to je nic. Jak je možné – dokonce tady chybí řada poslanců – proč asi chybí? Zřejmě už to není na jejich žaludek. Ale Alexandr Vondra s naprostou jistotou tady vystoupí a řekne tu výbornou větu: Něco se dalo udělat lépe. Něco se zřejmě dalo udělat lépe, a vy se raději věnujte Řecku!

Přátelé, proč se tím má Sněmovna zabývat. To přece není pravda, že

tím, že se to vyšetřuje, protože byla podána trestní oznámení jednak Ministerstvem financí, jednak šéfem Amnesty International panem Láskou, že tím pádem má Sněmovna pohov, protože Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky má jednu ze základních odpovědností: odpovědnost za to, jak se zachází s veřejnými prostředky. To je naše povinnost. To je také jeden z hlavních důvodů, pro který tady sedíme.

Není pravda, že tohle je jenom věc policie. Policie bude vyšetřovat eventuelní trestné činy. Jestli došlo k tomu, že se tam prostě vyhazovaly stamiliony bez kontroly, nevíme jak a nevíme na co, na tom je už vlastně celkem shoda, tak to je věcí Sněmovny.

Jak je možné, že ten Úřad vlády funguje takovým způsobem, že při utrácení takovýchto prostředků se dokonce ani nemůžeme dobrat toho, kdo je za to odpovědný? Vždyť jsme přece slyšeli pana Vondru, jak statečně neustále říkal, že on s tímhle nemá nic společného, on to přece nepodepsal. Pan Vondra rozdával rozhovory v rozhlase a v televizi, kde všude říkal: Já nic, vidíte tam můj podpis? Nevidíte.

Dobře si pamatuji, že v době předsednictví vystupoval jako ten, který je zodpovědný za všechno, co s předsednictvím souviselo. Dneska od něho opakovaně slyším: Je tam můj podpis? Není. Všechno se shazuje na podřízené. A jejich odpovědnost je samozřejmě také nejasná. Tam se utrácely peníze, předsednictví stálo více než 3 miliardy, Úřad vlády tady v této věci měl více než půl miliardy, ale odpovědnost za to je naprosto nejasná.

Jak je možné, že se není možné dobrat toho, jak to vlastně tehdy bylo? To není jenom odpovědnost Alexandra Vondry. Tohle je věcí Úřadu vlády a premiéra. Jak chcete garantovat, že příště podobným způsobem ty peníze nepůjdou stejně? A nebude zřejmé, kdo vlastně za to nese odpovědnost, jak jsou kompetence rozděleny. To je přece problém, který se nás týká. Jestli se na to nebudeme ptát, tak nás odtud mohou všechny vyhnat. Chápejte – co tady děláme? Máme tady veřejné prostředky svěšené, máme za to odpovědnost? Ano, nebo ne? A je nám jedno, jestli se to bude opakovat?

A vůbec to není jenom tak, že se to může opakovat. Včera přece vláda znovu rozhodla – chápejte, jestli tady je případ, ve kterém nebylo řádné výběrové řízení, a dokonce tady mám stanoviska, že to bylo nezákonné, ten způsob toho postupu, tak kde máte garanci, že se to nebude zítra opakovat? Možná jste si také všimli, co včera vláda schválila. Včera vláda schválila ve věci oněch fotovoltaických elektráren, že opět nebude otevřeno výběrové řízení na zastupování státu ve věci eventuelních žalob, které budou podávány těmi, kteří budou mít pocit, že jim byla způsobena újma díky postupu řekněme i Sněmovny a státu. To znamená, že tady znovu vidíme, že na vládě se rozhoduje, že se nebude konat řízení, a velká

zakázka značného rozsahu se prostě uděluje způsobem, že to není otevřeně nabídnuto k soutěži.

To znamená, že situace, které jsme byli svědky tady u ProMoPro, se nám dokonce včera opakuje při rozhodování vlády. Zase jeden účastník, pan Šnábl – kterého mám také zvlášť oblíbeného, člověka, který, jak víme, byl odsouzen za podvody s hracími automaty, nicméně je takovým oblíbencem pana Kalouska, že říká, že tady nemůže chybět. A dokonce se postará o to, aby to řízení proběhlo takovým způsobem, aby jeho oblíbenec pan Šnábl to měl svěšeno. Opakuji: člověk, který byl odsouzen za podvody s hracími automaty! To má být všem jedno? Tak se všichni tváříme, že se nás to netýká a Sněmovna se má věnovat důležitějším věcem?

Není to náhodou dneska jedna z nejdůležitějších věcí, že saháme lidem na peníze, nebo vláda prostě snižuje mzdy, šetří, a ti lidé mají pocit, že peníze utíkají jinde. Dnes máme dokonce vyčísleno, že to jsou desítky miliard, které utíkají jinde. Tady máme jeden konkrétní případ. V případě ProMoPro dokonce velmi slušně doložený. O tom, že ty operace byly neobhájitelné. Že za ně někdo měl být odpovědný. A my nejsme ochotni se tomu věnovat?

A pan Vondra to tady uvede takovýmto nehorázným způsobem? No, nemusíme dělat nic, přátelé, můžeme si říct, že se nás nic netýká, ani to, co se děje na Vrchním státním zastupitelství, ani s tím předsednictvím. Je to minulost, a nakonec to byl úspěch. Opravdu, zapomeňme. Je to jedno.

Ale já si myslím, že nás ti lidé vynesou za chvíli. Na to se prostě nedá koukat. Jestliže my dokážeme nad tímhle zavřít oko a říci, že tohle není naše věc, kdo je za to tedy zodpovědný? Kdo je odpovědný za to, jak se zachází s veřejnými prostředky? Ministři jsou nezodpovědní? Ministři nejsou ti, kteří nesou kůži na trh? Víte, dělat ministra není ve skutečnosti legrace. Tam nesete odpovědnost, bohužel. A každý, kdo tam jde, by si to měl uvědomit. Měli jsme řadu ministrů, kteří za to také platili. A je to v pořádku. Ti ministři nesou skutečně kůži na trh. A to neříkám jenom vůči Alexandru Vondrovi. To platí vůči všem a mělo by to tak platit. Máme před veřejností odpovědnost za to, jak se o ty peníze staráme. A Sněmovna to má kontrolovat! A to je role, které se nemůžeme zříci. Jinak tady budeme jenom šašci!

Takže já především bych chtěl říci, že mi připadá naprosto nepřijatelné a nehorázné vystoupení, které Alexandr Vondra tady předvedl. Už jednou se tady stalo, že kvůli němu, jak jsem si všiml, odcházeli poslanci, protože řekli, že to, co řekl, je opravdu projev pýchy a arogance, a ne řekněme uznání toho, že udělal chybu. Dneska začal tím, že řekl: možná něco se dalo udělat lépe. Tehdy mi to možná ani tak nepřipadalo, ale dneska mi to

připadalo opravdu supernamyšlené a arogantní, to, co tady pan Alexandr Vondra předvedl!

My jsme souhlasili s tím, že jsme odložili tuhle schůzi z jeho údajných zdravotních důvodů, protože říkal, že... tak jsme si říkali, lidsky musíme k tomu přistupovat, tak jsme prostě udělali tu pauzu... (Hlas z pléna.) Ano, to myslím vážně. Dobře. Takže my jsme byli ti, kteří řekli, ano, respektujeme to, že říká, že je nemocný, udělali jsme to a tady pan Vondra vystoupí a řekne nám, že bychom měli jít někam na pivo, protože to, co tady chceme s ním řešit, není problém.

Takže si to dobře zvažte. Jestli Sněmovna je schopná, pokud bude tyto věci ignorovat, jestli je schopná obstát. Pak bychom byli stejně arogantní jako Alexandr Vondra. Prostě jestli řekneme, že nám nezáleží na těch penězích, tak si myslím, že tohle lidem... to nám nemůže projít. Jestli nejsme ochotni se zabývat tím, kde zmizely ty stovky milionů, jestli nejsme ochotni chtít, aby se z toho vyvodila odpovědnost, jestli prostě nejsme tím, že se musí něco změnit třeba na způsobu, jak se ty peníze utrácejí, a jestli nechceme, aby... a musíme chtít, aby byli potrestáni ti, kteří za to tu odpovědnost nesou. To asi nejsme schopni napravit během tohoto jednoho sezení. Ale já na vás apeluji, aby Sněmovna dnes v této napjaté schůzi přijala jasné stanovisko. Pokud to neudělá, tak bychom byli směšní! (Potlesk z lavic sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní s faktickou poznámkou – pan poslanec Stanjura se hlásí, pan kolega Jandák byl ještě před tím. Pan kolega Jandák faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem myslel, že pan Stanjura s přednostním, chtěl jsem mu dát slovo. Necpu se sem. Já budu trochu jiný, a jak je mým zvykem, kratší a stručnější. Ale chtěl bych svého předřečníka upozornit na to, že už dávno tady opět začalo platit to, že jsou lidé v zámku a v podzámčí, milý Luboš Zaorálku. To za prvé.

A teď na pana ministra. Pane ministře, prosím vás, udělal jste si předtím průzkum trhu? Poptávkové řízení, výběrové řízení? Asi ne.

A za druhé. Prosím pěkně, víte o tom, že v tom Kongresovém centru není jenom firma ProMoPro, že je tam daleko více firem, které jsou větší, renomovanější, a je zvláštní, že jste vybral jenom firmu ProMoPro, čirou náhodou.

A za třetí, jestli nám můžete prozradit, kolik má hendikep pan Kárník, ředitel Kongresového centra, pan Veselý, majitel firmy ProMoPro, a když budete neskromný, tak nám řekněte i svůj hendikep. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka

pana poslance Jandáka. A nyní další faktická poznámka. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já budu taky poměrně stručný. Vážená paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, já myslím, že nejdřív bychom měli zachovat obyčejnou lidskou slušnost. Nerad slyším od tohoto mikrofonu někoho z nás, jak říká údajně nemocný, řekl, že je nemocný, my jsme uvěřili tomu, že je nemocný. To si myslím, že je za hranou slušnosti a neměli bychom to používat. To platí pro všechny.

Chtěl bych jenom prostřednictvím paní předsedkyně požádat pana Zaorálka, když oslovuje klub KSČM slovem soudruzi, aby se díval tam, a ne na nás, a když oslovuje svůj klub oslovením přátelé, aby se opět díval na svůj klub, a ne na nás.

Chtěl bych vzkázat panu místopředsedovi Zaorálkovi prostřednictvím paní předsedkyně, že jeho věta, že ministři mají odpovědnost a že je to těžká práce, je stejně hodnotná jako věta něco se dalo udělat lépe. Není o nic lepší ani o nic horší. Takže ta sžíravá ironie by se mohla někdy použít i ve vlastních řadách, nejenom u těch svých konkurentů.

Já použiju stejně objektivní větu, jako jsou tyto dvě – že veřejnými prostředky by se mělo šetřit. Nic objektivního jsem neřekl, na tom se shodujeme. Ale asi by to neměl říkat ten, který pravidelně létal za veřejné prostředky vrtulníkem z Prahy do Ostravy, aby stihl své stranické akce. A jestli si dobře pamatuju, tak tehdy na dotaz, kdo to povolil, říkal pan místopředseda Zaorálek: To já ne, to já jsem se jenom přidal, to podepsal někdo jiný. Já přece jako funkcionář Sněmovny nepodepisuji příkazy k letu. Takže díky mně ta armáda může cvičit.

Takže shodujeme se na tom, že s veřejnými prostředky se má šetřit, a zkusme se taky takhle chovat. (Upozornění na čas.) Omlouvám se, přihlásím se s další faktickou připomínkou, až skončí kolegové. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní řádná přihláška pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, tedy její zbytky, vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, je skoro symbolické, že v tento den, kdy naše země žije stávkou, projednáváme kauzu ministra obrany Alexandra Vondry. Ptáte se proč? Protože on je symbolem této vlády, vlády, kterou tvoří strany, které před volbami slibovaly, že nezvýší daně, nerozdělí zdravotní péči na péči pro chudé a bohaté, nezprivatizují důchody, nezruší stavební spoření, budou bojovat s korupcí, budou naslouchat lidem a věci řešit konsenzuálně i s opozicí, aby po volbách učinili pravý opak toho.

Vláda rozpočtové odpovědnosti, práva a boje s korupcí. To si vláda Petra Nečase dala hrdě do svého názvu ve svých počátcích. Vláda rozpočtové odpovědnosti, práva a boje s korupcí. Opakuji to proto, aby po roce vládnutí této vlády vynikla ta absurdita. Dámy a pánové, to není vtip. Tak se opravdu tato vláda chtěla nazývat. Dnes už ovšem skromně mlčí. Skoro jako ze seriálu Jistě, pane ministře, kde sir Humphrey zástupci voličů, tedy ministři vysvětluje, že čím méně se něčím chcete opravdu zabývat, musíte to pokud možno dát do názvu a hodně o tom mluvit. Myslím si, že při pohledu na Petra Nečase nebo Alexandra Vondru a jejich výkony tento skvělý britský seriál bledne a Česká televize by měla uvažovat o české verzi, tedy s reálnými herci. První díl by mohl pojednávat například o kauze ministra obrany Alexandra Vondry. On se nám totiž snaží namluvit, že je takovým Jimem Hackerem, kterého řídili a řídí všemocní úředníci a jako místopředseda vlády České republiky – cituji jeho vlastní slova v kauze ProMoPro – o ničem nevěděl, nic nerozhodoval a nic nepodepisoval. Dámy a pánové, to nám s vážnou tváří říká ministr vlády, kterému nad hlavou jako svatozář svítí vláda rozpočtové odpovědnosti a boje s korupcí. Nota bene ministr obrany.

Myslím si, že není podstatné, zda měl v kauze ProMoPro Alexandr Vondra přímo prsty, ostatně policejní vyšetřování ukáže, pokud nebude začunkováno, zda tam dokonce může být i komplicita kriminální. Podstatné je, že Alexandru Vondrovi nepřijde divné, že jako místopředseda vlády – cituji – o ničem nevěděl, o ničem nerozhodoval a nic nepodepisoval. On se dokonce svou neschopností hájil.

Dámy a pánové, venku po celé zemi stávkují lidé za svá práva. Vláda, v níž je ministrem obrany Alexandr Vondra, se jim vysmívá, dokonce se je ministr vnitra Kubice pokoušel zastrašovat hrozbou policejního zásahu. Svých práv se domáhají třeba řidiči autobusů či strojvedoucí. Představte si, že by takový autobusák či strojvedoucí způsobil na autobusu či vlaku škodu a s vážnou tváří se hájil způsobem tom, že na tachometru bylo 120 a řídili jsme se do protisměru, jsem proto fakt nic nevěděl. Myslíte, že by mu takové vysvětlení prošlo?

Zkuste jít ven, pane ministře Vondro. Běžte ven a postavte se před ty lidi. Před pár desítkami minut jsem před nimi jen tak mimochodem také stál, nebo mezi nimi spíš, jimž ordinujete utahování opasků, a zkuste jim říci, že jste prošustroval půl miliardy z jejich kapes, protože jste přece nic nevěděl, o ničem nerozhodoval a nic jste nepodepisoval. Běžte jim vysvětlit, proč oni mají šetřit, utahovat své řemeny, aby pak jakýsi Vondra, nebo jiný Vondra tyto ušetřené peníze, ať už vědomě, či nevědomě prohnal účty v daňových rájích, protože nic nevěděl, o ničem nerozhodoval a ani nic nepodepisoval. My se vám tady, pane Vondro, zasmějeme, ale ti odboráři, a já se jim nedivím, by vám odpověděli na rozdíl od vás chlapsky.

Dámy a pánové, jsem ze srdce rád, že už se pan ministr Vondra uzdravil, že má páteř v pořádku. Na cestě do Iráku se nám uzdravil. Tak bych mu doporučoval, aby mezi odboráře raději nechodil, to by totiž mohlo mít za následek, že by se opět mohl vrátit na lůžko Vojenské nemocnice, kde by mu sličná sestřička musela opět dělat masáže a vařit čaj, a my bychom zase museli čekat na další jednání. Bohužel doktora Grünsteina z Osudů dobrého vojáka Švejka, který by panu Vondrovi naordinoval klystýr a chinin, ve Vojenské nemocnici už dnes nemají, takže by nám znovu nezbývalo než čekat. Čekat na to, až nám pan ministr vysvětlí, proč jeho podřízení zajišťovali služby ozvučení a tlumočení pro české předsednictví až na poslední chvíli, konkrétně v srpnu 2008, když o konání českého předsednictví se vědělo léta a s tímto byla také funkce místopředsedy vlády pro evropské záležitosti v lednu 2007 zřizována. Doufám, že nám pan ministr Vondra nebude opět tvrdit, že o českém předsednictví v té době nic nevěděl, o ničem nerozhodoval a nic nepodepisoval.

Dámy a pánové, doufám, že se také dočkáme věrohodného vysvětlení rozporu mezi slovy pana ministra Vondry, že se v zakázce pro ProMoPro nijak neangažoval, když tehdejší šéf Antimonopolního úřadu Martin Pecina veřejně pro Lidové noviny prohlásil, že u něj ve prospěch firmy ProMoPro pan tehdejší vicepremiér osobně intervenoval, a to dokonce tak, aby antimonopolní úřad dal dobrozdání, že se nemusí vypisovat výběrové řízení. Pan ministr Vondra by měl také jasně vysvětlovat, proč jeho bývalí podřízení tvrdí, že byl o všech věcech týkajících se zakázky pro firmu ProMoPro informován, což dokladují například zápisy z porad, na nichž je třeba smlouva s firmou ProMoPro dávana panu ministrovi Vondrovi na vědomí. Výmluva, že o zakázce ve výši skoro poloviny rozpočtu na pořádání předsednictví nic nevěděl, neobstojí, neboť, jak poukázal týdeník EURO, pan ministr Vondra si osobně zkoušel měkkost sedaček limuzín a dělal ochutnávače pokrmů – degustátora. Pokud by opravdu Alexandr Vondra věnoval více času svému degustátorskému jazýčku a luxusu pro své ctihodné ministerské pozadí, než aby si dal pozor, kam mu putují stamiliony za ozvučení a tlumočení českého předsednictví, měli bychom jeho služby nabídnout některé z cateringových firem nebo mu doporučit, zda by své pozadí nenabídl k reklamním účelům pro nějakou značku limuzín.

V neposlední řadě mě také velmi zajímá, jak si vysvětluje pan ministr Vondra, že jeho podřízení už v listopadu a prosinci 2008 signalizovali v zakázce pro ProMoPro problém, snažili se cenu snížit, jak dokládají dokumenty, ale pak pan majitel firmy ProMoPro pohrozil schůzkou s panem Vondrou a následně dotěrní úředníci už dali pokoj. Podotýkám, že ten pokoj dali jen do té doby, než se pan Vondra poroučel i se svým mlsným jazýčkem a luxusním pozadím za půl miliardy z funkce díky tomu, že Topolánkova vláda ztratila důvěru Poslanecké sněmovny. Všechny

zmíněné dokumenty, které tyto zajímavé rozpory a nesrovnalosti popisují, byly zveřejněny.

Klíčové ovšem vidím toto. Nemyslím, že úkolem ministra je odpovídat za to, zda jsou čísla na faktuře správně sečtena či zda objednaná služba byla uskutečněna, tedy nemyslím si, že ministr může odpovídat za věcnou či formální správnost faktury, ale politickou odpovědnost za svůj tým a jeho činnost a výsledky má a nese vždycky.

Dámy a pánové, venku po celé zemi lidé dávají najevo této vládě, že si nesouhlasí, že je podvedla a že je štve, aby to byli opět a jen pouze oni, co budou jako ovce neustále nejen střiháni, ale že se jim při tom sedře i kůže z těla. Ano, stávka je politická. Pane Nečasi, Vondro, Bárto, Johne a Kalousku, a proč vlastně ne? Ti lidé vám chtějí říci, že vás mají dost, že mají dost vašich lží, kdy jim před volbami slibujete něco jiného, než pak děláte, že mají dost vašich zlodějn a drzosti, se kterou se pak vymlouváte. Ti lidé mají oprávněně dost toho, aby dotovali pohodlnost vašich pozadí, vaše mlsné jazýčky. To, že tady pánové Kalousek s Johnem a Bárto momentálně nejsou, neznamená, že nejsou stejní jako ministr Vondra. Jsou stejní. Možná, že někteří z nich jsou ještě horší, protože si hrají na svatoušky a nemají ani odvalu říci svému vlastnímu vládnímu kolegovi, že už s ním nechťejí hrát kuličky, protože se zkompromitoval a zesměšnil.

Jste stejná parta, parta, která chce vytunelovat tento stát, zprivatizovat ho pro své kamarády Šfávy, pro své bezpečnostní agentury, ať ji vlastní Bárta nebo Kubice, pro své jachty a vily v Toskánsku. Ti lidé venku mají plné právo stávkovat a vaše drzost, s jakou na jejich akci reagujete, je jen projevem vaší slabosti. Vždyť jste jako z filmu Hoří, má panenko. Čím více bojujete s korupcí, čím více zhasínáte, tím více se stát řítí do ještě většího dluhu. Včera jsem se dozvěděl z televize, že už je to více než 1 bil. 400 mld. Jen tak mimochodem za poslední čtyři roky přibylo v tomto dluhu 580 mld. korun. Z toho 150 mld. jste použili rezerv, které vám zanechala poslední sociálně demokratická vláda. Takže o tolik jste dokázali pozvednout tento stát!

Takže tím víc se stát řítí do ještě většího dluhu. Pan Vondra je jenom ten, co když se rozsvítilo, byl zrovna se šiškou tlačenky na place.

Vážená vládo, zvoní vám hrana, a pokud to neslyšíte, upřímně vás lituji. To, že tady nejste všichni a předhodili jste jednoho z vás, neznamená, že na vás nedojde řada.

Pane ministře Vondro, myslím, že soudný člověk, soudný politik, aspoň trochu se záchvěvy státnictví, by na vašem místě už dávno odešel. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Petr Hulinský. Prosím.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, na úvod musím říct, že jsem rád, že tu pan ministr Vondra mezi námi je, že se neschovává někde v nemocnici, třeba na neodkladné masáži. V kauze ProMoPro se totiž pan Vondra dokázal vymluvit doslova i na počasí, jen aby nemusel nést odpovědnost. Vzhledem k tomu, jak se pan ministr Vondra dosud choval, jak vysvětloval kauzu ProMoPro, jak sváděl odpovědnost na všechny ostatní jen ne na sebe, jsem se docela obával, že ho dnes opět chytne ploténka a my tady budeme mít smůlu. Pan ministr Vondra tu dnes naštěstí je a za to jsem rád. Nebudu spekulovat, zda si dnešek vyhodnotil jako ideální termín, protože všichni budou řešit stávku a ne to, co se bude dít ve Sněmovně.

Už neuvěřitelných pět měsíců řešíme kauzu, za niž by v normální zemi hned druhý den poté, co vyjde najevo, odpovědný politik rezignoval. Českým ministrem obrany je ale člověk, který se rád odvolává na svá disidentská léta, na své působení v 90. letech, na své zahraniční zkušenosti. Musím říct, že toto je období pana ministra Vondry, za které si ho dokonce i velmi vážím. Bohužel, nemůžu si ho vážít za období, která jsou následující. V době vlády Mirka Topolánka byl jakýmsi svědomím, které mělo zakrýt naprostou korupční podstatu vlády, k jejíž kauze plní noviny i dva roky poté. Alexandr Vondra je však politik. Proto když se Mirek Topolánek, který přes protesty spolustraníků ho do politiky přivedl, kymácel, Alexandr Vondra přispěchal a začal přemýšlet o funkci po svém bývalém chlebozárci.

Vážené dámy a pánové, jak nazvat chování Alexandra Vondry, který celou dobu chodil, že to byl prakticky on, kdo nesl veškerou odpovědnost za české předsednictví Evropské unie, aby ve chvíli problému se obrátil a na jedinou zjišťujeme – o ničem nevěděl, o ničem nerozhodoval, nic nepodepisoval. Myslím si, že právě toto chování pana ministra – za úspěchy můžu já a za průšvihy mí podřízení – je to nejhorší. Právě to, které teď v kauze ProMoPro také vidíme.

Dámy a pánové, nevím, jak vy, ale já nechci mít ministra obrany, který o ničem nerozhoduje, o ničem neví a nic nepodepisuje. Takový ministr je zbytečný. Takový ministr by měl v takovém případě vrátit celý svůj plat za dobu, kdy vykonával funkci a o ničem nerozhodoval, nic nepodepisoval, o ničem v té době nevěděl.

Pane ministře Vondro prostřednictvím paní předsedající, vyzývám vás, vraťte svůj plat za dobu, kdy jste byl místopředsedou vlády, a jak jste řekl, o ničem nevěděl, nic nerozhodoval a nic nepodepisoval.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, od vypuknutí kauzy ProMoPro změnil pan ministr tolikrát svá vyjádření, svá zásadní stanoviska, která pak bral zpět, upřesňoval, dementoval, že už v tom, co říká, se určitě ani sám pořádně nevyzná. Považte. Nejdříve tvrdil, že ProMoPro mělo jakési exklu-

zivní postavení. Proto nemohl za služby tlumočení a ozvučení vypsat výběrová řízení. A ejhle, ukázalo se, že ProMoPro žádné exkluzivní postavení nemělo. A co víc, nemělo ani potřebnou techniku a vybavení pro akce, na kterou je Vondrův tým najal. Ano, dámy a pánové, ministr vybral bez výběrového řízení firmu, která ani neměla potřebnou techniku a vybavení. A zde vznikl celý první problém. Protože první podstatná část peněz podle dostupných dokumentů šla právě na investice do příprav. Jinak řečeno, pan Vondra si koupil autobus, který stál na zastávce. ProMoPro prý mělo výsadní postavení v Kongresovém centru. Bohužel pan ministr už nám neřekne, že na té zastávce ten autobus byl proto, že byl odstaven pro nepojízdnost a uvnitř chyběl jak volant, tak sedačky pro cestující. To se nakoupilo až za peníze vlády, za peníze, o nichž rozhodoval tým pana Vondry.

Pan Vondra nám tu tvrdil, že o zakázce ProMoPro nic nevěděl. Nevědomost je sladká věc, pravda. Ale ne u místopředsedy vlády. Zvláště pokud vyjde najevo, že pan ministr Vondra komunikoval o zakázce s anti-monopolním úřadem, aby zakázku mohl údajně dát přímo.

Pan Vondra se nám také snaží namluvit, že objem zakázky narostl proto, neboť se musely pořádat akce v regionech, se kterými se podle pana ministry Vondry nepočítalo. Dámy a pánové, pokud se ovšem podíváte do smlouvy mezi Úřadem vlády a firmou ProMoPro, je hned v úvodu této smlouvy jasně deklarováno, že předmětem smlouvy jsou i akce v regionech.

Pan ministr Vondra se také snaží hrát na city a tvrdí: Podávali jsme si ruce se světovými politiky, neměli jsme čas na prkotiny. Tedy prkotiny v podobě půlmiliardové zakázky pro firmu ProMoPro, abychom si dokázali představit, co taková prkotina by také v podání pana ministra mohla být.

Problém ovšem je, že týdeník Euro zveřejnil zápisy z porad týmu pana Vondry, z nichž vyplývá, že si pan Vondra opravdových prkotin i občas trochu hleděl. Jak jinak než podle něj prkotinou by se nechalo nazvat, když si zkoušel služby cateringu nebo pohodlí limuzín. Už o tom hovořil i pan kolega Paroubek. Zvláště v kontrastu s tím, že ono v té chvíli, co si užíval labužnictví a měkkosti sedaček, proudily desítky milionů firmě, aniž by jeho slovy o tom pan Vondra věděl nebo rozhodoval.

Myslím si, že jedna z takových ukázek byla i to, co řekl pan místopředseda Sněmovny Zaozálek, když vzal jenom několik faktů, se kterými vás seznámil a z kterých si můžeme udělat obrázek.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, trestní odpovědnost nechť řeší policie. To má pan premiér Nečas i pan ministr Vondra pravdu. Asi to skončí bohužel tak, že bude-li někdo obviněn za tuto zakázku, budou to podřízení pana ministra. My tu však neřešíme trestní odpovědnost. Nejsme ani žalobci, ani soudci. Jsme lidé, kteří rozhodnou o tom, zda je

přípustné, abychom měli člena vlády, který nazývá půlmiliardu prkotinou a který s vážnou tváří tvrdí, že jako místopředseda vlády o ničem nevěděl, nic nerozhodoval a nic nepodepisoval. Nevím, jak vy, kolegyně a kolegové, ale já bych takového manažera nenajal. A nechci ani takového ministra.

Pan ministr Vondra řekl: Něco se dalo udělat lépe. Mám pro vás, pane ministře Vondro, prostřednictvím paní předsedající, ještě jednu dobrou zprávu. Něco se dá dokonce udělat lépe. A to je to, že byste rezignoval na post ministra. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Miroslav Svoboda.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych všem přítomným připomenout, že současný ministr obrany pracuje ve vysokých funkcích, ve vysokých postech, ve službách státu s malou přestávkou již od roku 1990, a je tedy více než zkušeným vrcholným úředníkem. Rád bych tedy všechny informoval a chtěl se pana ministra zeptat na několik málo podrobností, které mi při jeho zkušenostech nejsou zcela jasné.

Zakázku na ozvučení, a nikoliv na překladatelské služby jste nechal vypsat podle zákona o zadávání veřejných zakázek s odůvodněním, že se jedná o exkluzivního dodavatele Kongresového centra, ačkoliv jste musel předpokládat, že tato zasedání nebudou jen v Kongresovém centru Praha. Opomímím fakt, že jako zkušený státní úředník musíte vědět, že se nejedná o žádné duševní ani průmyslové vlastnictví, a tedy podle zákona o zadávání veřejných zakázek není možné takto postupovat.

Ano, budete mi argumentovat, tím, že jste věřil svým podřízeným, kterých jste měl přibližně 50. A tudíž z vlastní zkušenosti podnikatele vím, že jste je všechny, nebo alespoň velkou část z nich, musel i osobně dobře znát. Přesto jste jim bezmezně věřil. Jedná se tedy o lidi, které jste dnes na váš přímý pokyn nechal zaměstnat i na Ministerstvu obrany. Myslím např. pana Nadymáčka, od 1. června pověřeného řízením Úřadu dohledu nad akvizicemi, který je podepsán i na referátu, sice v zastoupení, ale podepsán, o zdůvodnění o vypsání, resp. nevypsání této zakázky. Nebo pana Ing. Ondřeje Kovaříka, současného ředitele kabinetu vašeho prvního náměstka. Či o paní Mgr. Karolíně Stránské, od dnešního ředitelkou vašeho kabinetu. Všichni tito lidé se podíleli, různě obhajovali postup při této zakázce.

Jak je možné, že jste se nepokusil zjistit s vašimi zahraničními politickými konexemi, kolik stálo předsednictví předcházející země? Jen na okraj – a zase čerpám z veřejných zdrojů: předsednictví Řecka stálo 5 mil. eur,

Portugalska 6,8 mil. eur, Francie 11 mil. eur a Českou republiku 23 mil. eur, přičemž ve spise na Úřadu vlády jsou stornované a přeepsané faktury za více jak 34 mil. eur. Překvapuje mě, že ani nejsou podle zákona o účetnictví dobropisované nebo jinak administrativně zajištěné. Tím chci říci, že Česká republika jen za ozvučení konferencí dala asi tak dvakrát více než celá Francie.

Nebudu zabíhat do dalších detailů, ale překvapuje mě, respektive nepřekvapuje v současné politické situaci, že Policie České republiky ještě nikoho neobvinila. Bedlivě jsem sledoval a pročetl všechny vaše tiskové konference k tomuto projektu a vaše argumentace, že jste o zakázce za více než 500 milionů korun nevěděl. Při rozpočtu jedné miliardy jste nevěděl o polovině svěřených peněz!

K dalšímu vašemu argumentu, že jste nevěděl, že konferencí bude asi dvakrát tolik. Prostou matematikou kupeckých handlířů tedy 2x70 je 140 milionů korun. 3x70 milionů je 210 milionů korun, nikoli však 500. A to ještě nepočítám, že byste měl chtít od dodavatele množstevní slevy. Nebudu zabíhat do detailů, kam všude nakonec tyto peníze šly a kde skončily, kolik dřeva jste musel za 70 milionů korun koupit a kolika společnostem s vlastníky v daňových rájích se sídlem v Londýně a jediným účtem v Rakousku jste z peněz daňových poplatníků musel zaplatit.

Vážený pane ministře, myslím si, že jako člověk, kterému stát dával důvěru 20 let, jste zklamal a měl byste pro dobro daňového poplatníka odstoupit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen pan poslanec Richard Dolejš. Faktická poznámka pan poslanec Bauer, prosím.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně, milé dámy a pánové, jenom malé povzdechnutí. Já nevím, jestli to je náhoda, nebo jestli to je promyšlená věc ze strany kolegů ze sociální demokracie, ale pokud jsem poslouchal poslední dva řečníky, tak jste opravdu lepší personální kalibry na kázání o morálce a o čerpání veřejných prostředků skutečně vybrat nemohli! A proto bych chtěl... (Potlesk z pravé části sálu)

Já věřím, že to je náhoda, protože takto hluboko by nesporně sociální demokracie tady ve Sněmovně nikdy nemohla klesnout, takže věřím této náhodě, a proto prostřednictvím paní předsedající sdělují panu kolegovi Hulinskému a Svobodovi: Někdy je opravdu mlčetí zlato. (Potlesk z pravé části sálu)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznám-

ka pana poslance Bauera. Nyní je přihlášen pan poslanec Richard Dolejš, prosím.

Poslanec Richard Dolejš: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já osobně považuji celou kauzu ProMoPro za skandální záležitost a za ostudu pravicových vlád, a to jak vlády Mirka Topolánka, za které vznikla, tak i vlády současné, vlády Petra Nečase, protože on kryje odpovědného bývalého místopředsedu vlády, který nese odpovědnost za celou kauzu.

Jsem přesvědčen, že lidé, kteří byli zainteresováni v celé kauze, by měli odejít z veřejného života a ze státních institucí a že by vůči nim měla být vyvozena trestněprávní odpovědnost.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes nám Saša Vondra všem ukázal, že má hroší kůži. Já mu ji tak trochu závidím, já tuto povahu nemám. Ukázal nám, že není schopen projevit pokoru a sebereflexi.

Víte, pokud ministr financí Miroslav Kalousek, člen této vlády, veřejně sdělí o celé kauze ProMoPro, že se jedná o nestandardní zlodějnou – to neřekl opoziční politik, když se zde bagatelizuje dnešní sněmovna, to řekl ministr financí této vlády – tak bychom se všichni měli zamyslet nad tím, co se v rámci celé kauzy odehrálo. A propos, když to řekl Miroslav Kalousek, tak já osobně si myslím, že ví, co mluví, co říká, a já ho osobně považuji v oblasti zlodějen za nezpochybnitelnou autoritu a odborníka. Takže toto беру vážně.

Víte, mám velké obavy, že tady bude tendence celou kauzu zamést pod koberec, že zde bude vyvíjen tlak jak na ministra vnitra, tak na Policii České republiky, aby se tato kauza nedotáhla do konce na rozdíl od kauz, které se teď rozjely na zlobivé Věci veřejné, takže tady si myslím, že ten tlak bude velký. A já apeluji na ministra vnitra, aby dohlédl na to, aby policie konala objektivně a konala rychle.

Víte, v tuto chvíli vláda začíná být směšná. Z vlády, která si říká protikorupční, se stává vláda, která by měla být spíše označena za korupční vládu, protože se snaží krýt zlodějnou, tunely, které zde vznikly za předchozí vlády, ve které například seděl i současný premiér.

Víte, tato vláda má problém, ona straší lidi řeckou krizí, ona dělá nepopulární, neetická úsporná opatření, reformy, ale na druhou stranu přihlíží k tomu, že se zde vyhazují stamiliony do luftu. A to je neetické a nesprávné.

A nyní fakta a důvody, proč si myslím, že ministr, bývalý místopředseda vlády Saša Vondra nese odpovědnost za kauzu ProMoPro. Pod něj spadaly na Úřadu vlády tři odbory. Odbor logistiky a organizace, odbor rozpočtu a veřejných zakázek, odbor propagace předsednictví. Ať mi nikdo neříká, že Saša Vondra, který toto měl na starosti, nevěděl o tom, že byla uzavřena

smlouva s firmou ProMoPro v objemu 70 mil. korun. Za skandální považují, že smlouva byla na 70 mil. korun a fakturace byla za 522 mil. korun! To je totální selhání, že ze 70 mil. to vyrostlo na 522! Celkový rozpočet na předsednictví byl 990 mil. korun.

To, že tato zakázka nebyla řádně vysoutěžena, o tom zde byla řeč. Jen bych chtěl podotknout, že argumenty o exkluzivitě jsou argumenty mimo, i sám ředitel Kongresového centra potvrdil to, že firma ProMoPro žádnou exkluzivitu neměla.

Samozřejmě problematické je i to, že firma ProMoPro z těch pěti set dvacet... půl miliardy korun... nechala přefakturovat na jinou firmu, to znamená, že vyfakturovala 522 milionů a zároveň 350 mil. korun dala jako subdodávku firmě NWDC. Z těch 350 mil. korun 135 mil. korun odešlo na účet londýnské společnosti, která má vlastníka na Bahamských ostrovech, 135 mil. korun bylo uloženo do rakouské banky, kde leží dodnes, a 70 mil. korun, o tom zde také mohla rozhodovat o fakturách na konto firmy, která se zabývá dřevovýrobou. Podle odhadů reálné náklady z částky 350 mil. korun by byly zhruba 150 mil. korun.

Já bych se chtěl ještě zeptat pana ministra financí Kalouska, zda mi může potvrdit informace o tom, že zhruba 30 mil. korun po zdanění odešlo na účet majitele firmy ProMoPro a dalších 14 mil. korun po zdanění odešlo na konto jeho manželky. Chtěl bych slyšet jasnou odpověď na tyto otázky, protože pokud se jedná vlastně o čistý zisk z této transakce, tak se domnívám, že tento zisk je nepřiměřený, a zde zase bych to nazval osobně zlodějnou.

Víte, další věc. Dostaly se ke mně informace, které se týkají fakturací, a ty fakturace byly velice podezřelé. Tehdejší paní náměstkyně Saši Vondry Jana Hendrichová mohla rozhodovat o fakturách do 20 mil. korun. Nad 20 mil. korun mohl podepisovat faktury vedoucí Úřadu vlády. Zajímavé je, že 15. 6. toho roku bylo vyfakturováno zhruba za 90 mil. korun, přičemž bylo 9 faktur a byly záměrně rozděleny vždy pod limit 20 mil. korun. Takže firma ProMoPro vyrobila 15. 6. devět faktur v objemu 90 mil. korun, přičemž všechny faktury byly pod 20 mil. korun, tak aby se vlastně obešlo to nařízení, to znamená, že o dalších věcech rozhoduje ne paní náměstkyně, ale šéf Úřadu vlády. Toto je také skandální záležitost a je to evidentní manipulace! Mimo jiné se to týkalo akcí z Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra.

Další případ. Padaly zde příklady, jak se vyhazovaly peníze. Jeden z příkladů bych také uvedl a to je například výdaj 180 tis. korun pro šéfmontéra hlasové služby. A to byly náklady na jeden den jeho práce! To je neuvěřitelné! Průměrná měsíční mzda v ČR činí 23 500 korun. A toto se děje za vlád, které zvyšují spodní sazbu DPH a které snižují platy ve veřejné sféře. To je prostě nehorázné!

Další věc, která je zarážející a vypovídá o tom, že pan Vondra nemá

sebereflexi, to je vlastně jeho tým, kdy jak on říká: já za nic nezodpovídám, to ti lidé pode mnou. Tak já se vrátím k tomu týmu. Například František Nadymáček byl zástupcem ředitele odboru rozpočtu a veřejných zakázek v té době na Úřadu vlády, od června 2011 byl pověřen řízením úřadu dohledu nad akvizicemi Ministerstva obrany. Takže si ho vzal pan současný ministr obrany do svého resortu. Nyní se hovoří o tom že by měl dokonce povýšit na vedoucího odboru vyzbrojování. No ano, my bychom pokračovali v tradici zbrojních zakázek, takže pak by byla jistota, že by zase byly několiknásobně nafouknuty!

Další osoba je Ing. Ondřej Kovařík. Dříve na Úřadu vlády odbor legislativy a organizace, nyní ředitel kanceláře 1. náměstka ministra obrany. Další osoba, Karolína Stránská, dříve v sekci předsednictví, nyní ředitelka kanceláře ministra obrany. Prostě pan ministr se nepoučil. Já se domnívám, že tito lidé nemají ve státní správě, poté co selhali v kauze ProMoPro, co dělat!

Víte, pan ministr Vondra se veřejně hájí tím, že své lidi nekontroloval, že jim důvěřoval, že on měl sekci povinnost řídit, ale ve své podstatě to nechal na lidech dole. To se prostě nedá! Odpovědnost je zde nezpochybnitelná, a pokud si vyberu špatný tým, tak také za ten špatný tým musím nést osobní zodpovědnost! Ale také i trestněprávní! Já jsem přesvědčen, že pan Vondra se mohl dopustit trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku, ať už z nedbalosti, či úmyslně. To samozřejmě záleží na posouzení orgánů činných v trestním řízení, nicméně znovu apeluji na to, aby ministr vnitra, ale i spravedlnosti dohlédl na to, aby šetření proběhlo objektivně, aby to nedopadlo jak s kauzou Čunek.

Víte, mě to chování pana ministra Vondry opravdu připadá naduté a připomíná mi tak trochu i chování bývalé ministryně obrany, také z Topolánkovy vlády, paní Parkanové. To byla kauza Pandur, ale i jiné kauzy na Ministerstvu obrany, kdy paní ministryně šéfuje resortu, kde vznikla kauza tohoto typu, a po dvou letech veřejně prohlásí, že to ministerstvo jí připomíná Palermo. Jako by ona na tom ministerstvu neseděla, jako by to ministerstvo neřídil! Nebo seděla v tu dobu na Měsíci? Takže ona obdobně jako Saša Vondra také nepřizná sebemenší část zodpovědnosti za to, co se na resortu dělo, na Ministerstvu obrany.

Já bych v této souvislosti chtěl pana Sašu Vondru, pana ministra, opravdu požádat o to, aby se zamyslel nad zodpovědností, kterou nese, a aby v zájmu důvěry občanů v politiku a v parlamentní a vládní instituce raději odstoupil sám, protože on jakousi skvrnou nejen pro tuto vládu, ale pro celý parlament, ale i pro celé politické spektrum je. Takže ho žádám, je dostatečně inteligentní na rozdíl od jiných, aby si tuto věc vyhodnotil a odešel sám a postavil se k této věci čelem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď jsou na řadě dvě faktické poznámky. První pan poslanec Svoboda, poté pan poslanec Úlehla. Poté s přednostním právem vystoupí ministr financí Miroslav Kalousek.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte, abych se vaším prostřednictvím obrátil na pana kolegu Bauera. Víte, pane kolego, já možná mám nějaký formální problém se svou diplomovou prací, ale každopádně mě nestrkejte do jednoho pytle s lidmi, kteří zapříčinili to, že tento stát přišel o stovky milionů korun. Až mi dokážete, že já jsem připravil tento stát o jednu jedinou korunu, pak na to budete mít jakékoliv právo. Ale do této doby nikoliv! To za prvé.

A pokud se bavíme o morální autoritě, tak potom mi vysvětlíte vaše tajné nebo časté schůzky s vaším morálním guru z Podhradí z Hluboké, protože tím jste také znám.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Tomáš Úlehla.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, je vidět, že pan Rath je evidentně dobrý učitel a že své žáky v ČSSD připravuje zodpovědně na to, aby používali výrazy jako mlsné jazýčky a nikdo o ničem nic neví a používaly se tady výrazy nedůstojné této Sněmovny.

Samozřejmě provokativní impulsy směrem k veřejnosti jsou jednou ze zbraní opozice. My bychom také mohli připomínat tu vaši grossománii a kdo co z toho ve vašich privátních životech měl, ale to se nedostaneme nikam.

Já tady vystupuji takto potřeť a mně se to skutečně nelíbí. Ale vy aspoň ukážete veřejnosti, že čím větší hlupák a pitomeček, tím má u vás větší šanci na funkci. Vy jste strana ťulpasů, jak říká pan Rath, a lidé to vědí, lidé to tak cítí a odboráři, až zjistí, kolik berou jejich bossově peněz, a zjistí, co máte vy za majetky, a zejména vy, co moralizujete, tak vám moc tleskat nebudou.

Vaše vláda fungovala většinou na bázi strachu ministrů, řídili jste je jako loutky, a když náhodou neposlouchali, vymysleli jste si kauzy Wolf apod. (Poznámky z levé části sálu.) Prosím vás, za předsednictví EU – a jestli jste řekl, že jsem vůl, pane kolego, tak se proti tomu ohrazuji! (Předsedající: Čas, pane kolego) Nestavte se zády zbaběle a poďte mi to říct sem. (Zřejmě k posl. Tejcovi.) Já jsem i Valach. Já vám vysvětlím, jak se to u nás řeší. Tak já si odhlašuji svůj příspěvek a buďte soudný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče, uplynul vám čas! Prosím, dodržujme dvouminutovou lhůtu, která je určena pro faktické poznámky.

Nyní má slovo pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vůl, Tomáši, je tak milé a sympatické zvíře, že já bych se tím nijak necítil dotčen.

Ale dámy a pánové, především mě prosím omluvte, že jsem nepřišel na začátek této schůze, byť schůze má moje jméno v názvu. Pokládal jsem za svoji povinnost setkat se se zástupci pracujícího lidu, kteří dnes nepracovali, a protože přišli před Ministerstvo financí poněkud později, než bylo avizováno, tak jsem se zdržel. Vyřizují pozdravy Poslanecké sněmovně.

Co se týče informace od ministra financí k této kauze, dovolte, abych vás informoval, že 16. února tohoto roku jednatel a majitel firmy ProMoPro pan Veselý veřejně vyzval vládu a všechny její orgány, aby zveřejnila vše, co ví k této kauze. Protože to řekl veřejně na tiskové konferenci, nemohl jsem to chápat jinak než jeho veřejně vyslovený souhlas s uveřejněním osobních údajů. A vzhledem k tomu, že tou dobou médií kolovala spousta spekulací o tom, zda můj úřad pracuje, či nepracuje lege artis, rád jsem využil jeho výzvy k tomu, abych veřejnost mohl ujistit, že pracuje lege artis, a daný případ firmy ProMoPro jsme tedy zveřejnili se všemi podrobnostmi.

O to větší bylo mé překvapení, když pan Veselý si pak na tento postup oficiálně stěžoval u Úřadu pro ochranu osobních údajů. Byl předtím naléhavě žádal, abychom to zveřejnili, tak si pak stěžoval, že jsme to zveřejnili, ale takové je samozřejmě jeho právo. Úřad na ochranu osobních údajů zavedl správné řízení a v jeho průběhu nám zakázal dále podávat podrobné informace. My jsme poslechli, tu prezentaci jsme stáhli z internetových stránek, a prosím tedy o pochopení, že ani já na této veřejné schůzi nemohu dělat nic jiného, než se odkázat na vše, co bylo řečeno. Pokud byste to chtěli zopakovat, muselo by to být na schůzi utajené, protože jako ponížený státní služebník respektuji nález, rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů. Byť je to pro mě nepochopitelné, je to autorita, která má na to právo, a já to respektuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru financí. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Marek Benda, poté s přednostním právem pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, už tady bylo z naší strany lehce řečeno, kdo vystupuje, ale vystupování pana

kolegy Dolejše, o kterém je všeobecně známo, že byl dlouhá léta pravou rukou Stanislava Grosse, a kázání nám zde o tom, kdo má vzít odpovědnost za své spolupracovníky – to se tedy divím, že jste vy už dávno – dávno! – neodstoupil. A divím se, že stejně tak hlasitě, jako voláte po vyšetřování kauzy ProMoPro, nevoláte po vyšetřování věci jako privatizace Mostecké uhelné společnosti a dalších. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Bohuslav Sobotka. S mimořádnou.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, dámy a pánové, v těch uplynulých měsících, navzdory tomu, co zde říkal pan ministr financí Kalousek, k této kauze byla zveřejněna celá řada informací. Velká část těch znepokojivých informací, která se objevila ve věci fungování úřadu vlády pana ministra Vondry, nebyla zpochybněna, nebyla ani vyvrácena. Myslím si, že tady nebyly vyvráceny ani podezření a pochybnosti, které se objevily v té předchozí více než hodinu a půl trvající rozpravě, a já bych proto rád navrhl jménem poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické návrh usnesení a chtěl bych požádat, abychom o něm hlasovali během této schůze Poslanecké sněmovny.

Navrhuji tedy usnesení v následujícím znění: Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády Petra Nečase, aby navrhl prezidentu republiky odvolání Alexandra Vondry z funkce člena vlády. Děkuji. (Potlesk z řad opozice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Grebeníček.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, máme-li dnes jednat o aktuálním a politicky neobhajitelném výkonu funkcí ústavního činitele v případě ministra obrany Alexandra Vondry, měli bychom o jeho aféře, či aférách, jednat beze vší zaujatosti vůči jeho osobě. Jsem přesvědčen, že by bylo hrubou chybou Sněmovny, pokud by jednání mělo sklouznout do roviny osobních invectiv a emocionálních výlevů. Jediné, co podle mého názoru posune republiku a její politické reprezentace kupředu, je totiž objektivní posouzení podstaty a povahy vážných podezření, která padají na hlavu ministra obrany.

K věcnému jednání zde přítom určitý předpoklad je. Jen málokdy se v minulých sporech vládních koalic a stran opozice o konkrétní osoby a jejich korupční potenciál v minulosti stávalo, že na potřebě odstoupení zkompromitovaného ministra se shodovali čelní představitelé převážné většiny stran napříč politickým spektrem.

Nikdo by však neměl propadnout pokušení, že zde dnes z Alexandra Vondry udělá zástupného obětího beránka či vděčný hromosvod veřejné nespokojenosti s korupcí, rozkrádáním či rozhazováním stamilionů a miliard korun daňových poplatníků. Je nezbytné kvalifikovaně posoudit jeho odpovědnost politickou a také jeho odpovědnost manažera, který dosazuje, řídí a kontroluje práci těch, kdo podle všech dosud dostupných údajů fatálně selhali a dopustili, že státní rozpočet zaplatil za zakázku na běžné služby desítky a stovky miliard navíc, které mohly volně odtéci na podivné účty a vylepšit životní úroveň podnikatelů, kteří neprošli řádným výběrovým řízením.

V této souvislosti považuji za nezbytné kauzu Alexandra Vondry a na konto evropského předsednictví České republiky podivně vyplacené a po nejruznějších účtech, včetně daňových rájů, putující prostředky ze státního rozpočtu zasadit do podstatných souvislostí. Spolu s tím je také nutné do patřičných souvislostí zasadit i postup premiéra, ministra zahraničí a ministra financí, kteří tak či onak se osobně do této aféry vložili. Je nutné si klást i otázku, kdo a proč kontroloval původně nejen tyto, ale všechny výdaje spojené s předsednictvím a neshledal přitom žádné pochybení.

Do budoucna by nemělo být obvyklé, že na korupci, daňové úniky, rozkrádání státních prostředků a finanční toky budící podezření z praní špinavých peněz musí českou policii a českou vládu upozorňovat až kvalifikovaně jednající policie a úřady našich sousedů.

Věřím, že zde dnes není nikdo, kdo by nepamatoval, jak předseda nově nastupující vlády Petr Nečas se loni rozcházel s kmotry vlastní strany a poté vyhlásil, že současná vláda chce být a bude vládou boje proti korupci. Média to tehdy nadšeně opakovala a vydávala nového premiéra za čistý protiklad špinavé politiky jeho předchůdce v čele strany a vlády. Mnozí slova nového premiéra brali jako poctivý závazek a naslouchali jim s nadějí, protože těch, kdo nesouhlasí s korupcí a zneužíváním veřejné moci, s plýtváním a rozkrádáním státních peněz je v této zemi stále ještě dost.

Petr Nečas se do té nové pozice vžil natolik, že se jednoznačně gesty, výroky a chováním navenek odděloval od Mirka Topolánka jako od zkorumpované figury podléhající lobbistickým mafiím ovládajícím regionální organizace Občanské demokratické strany. Pokud tehdy velká slova nastupujícího premiéra budila ironický úsměv, pak jen u zasvěcených – jednak proto, že nebyl první, kdo s podobnými protikorupčními prohlášeními nastupoval do čela kabinetu, především ale proto, že premiérova mediálně proklamovaná čistota a nenamočenost do předchozí vládní špíny byla pro zasvěcené už tehdy mediálním žvástem. Ti, kdo znají zákušiny takzvané velké politiky, už při ustavování vlády nevěřili, že se Petru Nečasovi podaří po dvaceti letech pobytu mezi kmotry přetřhat své vzta-

hy a svou osobní závislost na těchto mechanismech a vylézt z bažiny bez poskvrny.

Byla náhoda, že při sestavování vlády sáhl nový premiér nejen po jednom, ale hned po několika lidech, kteří do pár měsíců zatížili jeho vládu a celou vládní koalici podezřením, že boj proti korupci, mafii a klientelismu nejen že není její prioritou, ale že naopak jde o sestavu, která straní mafii a která chce aféry zametat pod koberec, stejně jako to dělala vláda Mirka Topolánka v aféře Čunek?

Ne, premiér Nečas zjevně neměl na vybranou, když pod diktátem stranických sekretariátů sáhl při tvorbě vlády po místopředsedech Občanské demokratické strany Alexandru Vondrovi a Pavlu Drobilovi a po čelných funkcionářích TOP 09 Miroslavu Kalouskovi a Karlu Schwarzenbergovi. Když je ale vzal do své vlády, nemohl nepočítat s tím, že oni budou volit své lidi stejně a že se tak do vysokých funkcí dostanou podezřelý bývalý ministr obrany Barták a další profláknuté figury.

Ještě když propukla aféra na Ministerstvu životního prostředí, mohl a měl premiér zachránit pošramocenou pověst své vlády tím, že by se do vyšetření korupční kauzy jasně oddělil od všech, na koho padlo podezření. Namísto toho podpořil Pavla Drobila. A právě jeho postoj umožňuje dodnes, aby v prostředí moci a zákulisí se dostávalo přízně a podpory ne tomu, kdo na korupční praxi poukázal, ale těm, kdo jsou podezřelí z klientelismu a zneužívají veřejných funkcí a úředního postavení.

Když do funkce ministra obrany premiér Nečas jmenoval Alexandra Vondru, jako jeho kolega z Topolánkovy vlády vědět měl a mohl, že si zadělává na velký problém. Ne, v době Topolánkovy vlády ještě nikdo ze znalých neupozornil na stamiliony podivně tekoucí do zakázek firmy ProMoPro. Bylo to ale přece právě ve společné vládě Alexandra Vondry, Mirka Topolánka a Petra Nečase, kdy se přímo ve vládě mezi ministry odehrál lobbying ministra Vondry ve prospěch konkrétního člověka a konkrétní firmy za mnohamiliardový nákup obrněných transportérů Pandur. O těch už dnes veřejně experti mluví jako o nadbytečném a extrémně drahém nákupu. Co vedlo premiéra k tomu, že právě Alexandra Vondru jmenoval ministrem obrany? Mohl přece předpokládat, že to někdy v budoucnu praskne. Možná nečekal, že to praskne tak brzy. To ale není ani omluva a v žádném případě to není osvědčení o seriózním uvažování premiéra Nečase.

Už 4. září roku 2010 zveřejnily Lidové noviny příznání Miroslava Kalouska. Saša Vondra byl nejaktivnější člen vlády, který nejvíc prosazoval, abychom učinili se Steyrem a General Dynamic dohodu. Nejvíce s námi se všemi hovořil a naléhal na to, abychom to udělali kvůli dobrým vztahům s firmou General Dynamic. Média také zveřejnila, že jeden obrněný transportér Pandur přišel český stát v porovnání s jinými zákazníky extrémně

draho, na 134 milionů, údajně kvůli požadavku, aby byly schopné plavby. Tyto předražené transportéry následně nebylo prý možné vyslat do války Spojených států a Severoatlantické aliance v Afghánistánu bez nákladných dalších úprav, včetně dodatečného pancéřování, se kterým plavbyschopnost ztratily.

Miroslav Kalousek, kterému snad Alexandr Vondra na obraně začal šlapat na kuří oka a ohrožovat jeho lidi a zájmy, neklamal. Naopak. Vondrovu špatnou paměť v té věci musel osvěžit dokonce i expremiér Topolánek. Nemíním spekulovat, kdo všechno dožil Ministerstvo obrany a hrál lobbistické a korupční hry kolem tučných armádních zakázek, ve kterých nešlo ani tak o potřeby obrany, ale v první řadě o to, aby byly desítky miliard utraceny a byly utraceny bez výběrových řízení nebo za podivných okolností ve prospěch těch správných firem.

Nejsem ochoten věřit ani pohádkám o dvouletém spánku a náhlém probuzení bývalého velvyslance Spojených států, který nařkl z pokusu o korupci bývalého ministra obrany, reprezentanta Občanské demokratické strany Bartáka. Alexandr Vondra nyní obviňuje předchozí ministry obrany a nepřímo i někdejšího ekonomického náměstka na obraně a nynějšího ministra financí Miroslava Kalouska, který měl silné postavení ve straně lidovců a nadstandardní vztahy s některými českými zbrojaři, z toho, že svou politikou připravili české občany jen za posledních deset let o miliardy korun. Podle Vondrových náznaků nynější ministr financí nese minimálně významnou politickou odpovědnost za to, že stát nakupoval materiál pro armádu přes Kalouskovy blízké prostředníky typu zbrojifé Hávy extrémně draho a bez nároku na potřebnou kvalitu.

Mohl a měl nynější ministr financí Kalousek v uplynulých dvaceti letech ovlivnit neuvěřitelné plýtvání a podezřelé výběry zakázek i nákladné zprostředkování mnohamiliardových nákupů výzbroje, munice a služeb armády? A věděl premiér Nečas, že jmenování Miroslava Kalouska ministrem financí zakládá na to, že v kontextu s jeho starým fungováním na Ministerstvu obrany, výkonem funkce ministra financí v předchozí exekutivě mohou padat kostlivci ze skříní? Mohl očekávat, že padne otázka minimálně mimořádné politické odpovědnosti a spolu s ní otázka základní manažerské kompetentnosti a ekonomické odbornosti Miroslava Kalouska ve vazbě na armádní výdaje a jeho spojení s některými kruhy či osobami z okruhu dodavatelů?

Jsme nesporně svědky zájmové války reprezentované na jedné straně Alexandrem Vondrou, možná i jeho příznivci ze Spojených států, a Miroslavem Kalouskem a jeho lidmi. Alexandr Vondra rozhodně není neposkvrněná panna. Dobře ví, jak si lidovci propachtovávali funkci ministrů obrany a dalších úředníků a jak zločinně, neehospodárně a nekvalifikovaně zacházeli s armádou a prostředky státního rozpočtu vy-

dávány na armádu. Nutno se ptát, proč Alexandr Vondra mlčel v době, kdy jako funkcionář koaliční Občanské demokratické strany, ale i spoluodpovědný člen vlády věděl, anebo vědět měl, co se v resortu obrany děje a že zde tečou miliardy a desítky miliard bez výběrových řízení a bez protikorupční kontroly.

Podobně jako u pandurů, ani v případě aféry kolem zakázek a toku peněz přes ProMoPro Alexandr Vondra zprvu nic nevěděl. Svůj boj proti těm, co demokraticky a jménem veřejnosti oprávněně kladli otázky po jeho osobní odpovědnosti a dožadovali se jménem veřejnosti informací, vedl ostudným způsobem. Pokusy ministra obrany zapírat nos mezi očima, odvádět pozornost a svým způsobem klamat veřejnost, odpírat veřejnosti informace znechutily nejen občanskou veřejnost a parlamentní opozici. Jeho postoje a vystupování vedly i k málo obvyklé situaci, kdy se jeho omluvy a vyvození politické odpovědnosti, jeho okamžitého odchodu z vlády začali dožadovat i koaliční partneři. V těch nepoctivých hrách na ublíženého a pronásledovaného, zcela nevinného a nic nevědoucího, kterého Alexandr Vondra hraje s demokratickou veřejností, s parlamentem i premiérem, není zarážející, že jej hraje.

Co zaráží na aféře Alexandr Vondra, je postoj samotného premiéra a postoj ministra zahraničí Karla Schwarzenberga. Po aféře Drobil podruhé se premiér Nečas zastává svého člověka, který je podezřelý z vážného poškození zájmů státu. Aféra pandury a aféra ProMoPro s následnými nedůstojnými tanci Alexandra Vondry zcela stačí na to, aby vláda v očích občanské veřejnosti propadla a Česká republika v očích Evropy a světa nabývala pověsti země, ve které ti, kdo vládnou, nemají ani odborné kvality, ani demokratické chování.

Měli jsme být vnímavější při první varovné výstraze, kdy se Alexandr Vondra při podivné zakázce „malá domů“ a podvodné výrobě údajného artefaktu mnoha evropských výtvarníků chystal navzdory zjištění podvodu vyplatit miliony za výrobu konstrukce tzv. Entropy. Byl to tehdejší premiér Mirek Topolánek, podle současného premiéra Nečase podléhající kmotrům, a byla to vláda a koalice Občanské demokratické strany, kdo zbagatelizovali a přikryli tehdy Vondrovu aférku Entropa.

Snad ještě jeden kontext. Za expremiéra Topolánka v aféře lidoveckého předsedy Čunka radil, jak z bryndy ven, a dokonce policii vlastními miliony a detektivní společností suploval až k osvobozujícímu výroku tehdejší ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Schwarzenbergem placení lidé dospěli ke zjištění, že jednání lidoveckého předsedy není prý trestné, a samotný Karel Schwarzenberg veřejně v tisku prohlásil, že v Čechách vlastně podvádí každý. Ne, nejsem nijak překvapen, že i v aféře ProMoPro se hlavní podezřelý schází s Karlem Schwarzenbergem a nechá si radit, jak ohnout demokratickou kulturu parlamentní diskuse a kontroly a jak maza-

nými výmluvami umožnit koaličním partnerům, aby jej nechali ve funkci.

Nelze se pak divit, že někteří lidé už zcela nepokrytě mluví o prohnalosti pechehu pravdy a lásky i o neuvěřitelné aroganci, přetvářce a pokrytectví mnohých tzv. pravdoláskařů. Alexandr Vondra je ovšem takový, jaký byl vždycky, a premiér Nečas si jej s tím vědomím do vlády bral. Stejně tak si se znalostí všech souvislostí do vlády vzal i jeho soka, či dnes už možná úhlavního nepřítele Miroslava Kalouska. A tak se ani moc nedivím, že v příloze jednoho z česky vycházejících deníků někdejší ministr Klausovy vlády, velvyslanec České republiky v Rakousku a Německu a nestranický kandidát za Občanskou demokratickou stranu do Senátu spisovatel Jiří Gruša spatřuje v premiérovi současné české vlády trpaslíka. Vysloužilý politik žijící v Německu jistě není natolik otržený od života, aby nevěděl, že předseda ODS a vlády Petr Nečas se vyznačuje velkým fyzickým vzrůstem. Čím to, že Gruša necítí ani za mák loajality k Občanské demokratické straně, které dřív vypomáhal, a ke státu, který reprezentoval? Čím to, i při vědomí faktu, že nynější vládě věří sotva pětina občanů, že Gruša projevuje takový despekt právě k současnému českému premiérovi, že ho srovnává se zahradním trpaslíkem ve své zahradě? Ale upřímně vzato při bližším pohledu, proč by tomu mělo být jinak? Byl to a je přece právě předseda ODS a vlády Petr Nečas, kdo zesměšnil a stále více zpochybňuje sám sebe prohlášením, že vede vládu rozpočtové odpovědnosti a boje s korupcí. Je ale možné mluvit o odpovědnosti, když místo racionálních řešení a podpory ekonomického růstu vláda škrtá veřejné výdaje v sociální sféře, ve školství, v kultuře a snižuje těm dole platy? A jaký boj s korupcí? Předseda vlády nemusel snad zpočátku nic vědět o povaze a zákulisí obchodní strany Radka Johna a Víta Bárty, i když někteří členové a funkcionáři Věcí veřejných se rekrutovali z řad ODS. Ale rozhodně dobře věděl, koho si bere do vlády z Občanské demokratické strany. Posměch a pochyby o svých politických a lidských kvalitách a nedůvěru většiny občanů České republiky si proto vydobyl plným právem.

Ne, nechci či nehodlám snímat hříchy z Alexandra Vondry, jenom tvrdím, že kabinet, na jehož vývěsním štítu se skví kauzy Drobil a Vondra, ztratil jakoukoli legitimitu. Od doby, co jistý Michálek pořídil nahrávku Drobilovy tučné nabídky, a poté, co se rakouská policie dopátrala 135 mil. korun při sledování podezřelých toků peněz z Vondrovy aféry ProMoPro, česká policie, státní zastupitelství a justice měly efektivně konat. Premiér ale vyjádřil oběma podezřelým svou podporu a justici, alespoň podle slov Kristýny Kočí, má v rukou Občanská demokratická strana. Ta Občanská demokratická strana, jejíž neuvěřitelně arogantní poslanec Marek Benda se nechal slyšet, že prý tu dlouho procházely protesty lidí proti vládě a bude se to muset změnit.

Ano, změna je opravdu nutná, ovšem jiná, než si představuje poslanec

Benda a jeho soukmenovci. Základním postojem prokorupční koalice Občanské demokratické strany, TOP 09 a Věci veřejných je totiž vstřícnost ke kmotrům a sponzorům a neuvěřitelná tvrdost k řadovým občanům. Nelze se tedy divit, že pro většinu našich spoluobčanů jsou chystané vládní reformy naprosto nepřijatelné. Proto plně podporuji oprávněné protesty odborových organizací, občanských hnutí a každý účinný ústavní odpor proti nelegitimně a protiústavně jednajícím vládě současné prokorupční koalice. A také si myslím, že se nekonečně nedá nadávat na chyby minulosti a že je třeba více hledět na to, aby jich v současnosti a v budoucnu bylo co nejméně.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Pavel Bém.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedající, členové vlády, paní poslankyně, páni poslanci, dovolte, abychom se vám všem, tomuto ctihodnému zákonodárnému sboru omluvil. Dovolte mi, abych se vám omluvil za to, že jsem v čase českého předsednictví selhal. Dovolte mi, abych se vám omluvil za to, že jsem všechno – a zdůrazňuji, úplně všechno – úplně zvorál. Dovolte mi, abych se vám omluvil za to, že jsem v čase českého místopředsednictví jako místopředseda vlády zcizil – a čeština nabízí krásná slova, možná kolegově a po levici to chtějí slyšet, já to řeknu od plic – ukradl téměř tři čtvrtě miliardy korun. Dovolte mi, abych se vám omluvil za to, že tyto finanční prostředky jsem ukradl bez výběrového řízení. Možná, že by se tady našli ti, kteří by se rádi do takového výběrového řízení přihlásili.

Dovolte mi, dámy a pánové, abych se omluvil za to, že tyto finanční prostředky jsem ukradl bez podepsaných smluv, kontraktů, faktur a objednávek, protože upřímně řečeno, mohl jsem přece ušetřit administrativu svému úřadu a mohl jsem ušetřit nějaké veřejné prostředky, kdybych podepisoval, opatřoval faktury, objednávky, kontrakty pouze a jenom vlastním jedním podpisem.

Dámy a pánové, dovolte mi, abych se také omluvil za to, že v čase českého předsednictví jsem nemohl dokončit svoji misi do samotného konce, protože padla vláda. Dovolte mi, abych se omluvil vám všem za to, že jsem nevyužil dostatečně měkká vypočítávaná sedadla krásných automobilů, degustační menu na nejrůznějších opulentních aktivitách a příležitostech k tomu, abych přesvědčil poslance sociální demokracie a Komunistické strany Čech a Moravy, aby nevyslovili vládě nedůvěru. Dovolte mi, dámy a pánové, abych se omluvil za to, že po vyslovení nedůvěry, kdy jsem musel z místopředsednického postu odejít, jsem

násilím nutil někdejšího ředitele Úřadu vlády Jana Nováka k tomu, aby pročerpal a profakturoval 278 mil. korun v kauze ProMoPro.

Dovolte mi, dámy a pánové, abych se omluvil i za to, že jsem nemístnými, nedůstojnými nátlakovými prostředky tlačil na někdejšího zaměstnance Úřadu vlády pana Štefana Fülleho, pokud si dobře vzpomínám, tak člena nebo nominanta České strany sociálně demokratické, za jehož účinkování se profakturovalo dalších 183 mil. korun v kauze ProMoPro.

Dámy a pánové, dovolte mi, abych se vám všem omluvil za to, že jsem neodešel z veřejných funkcí a nešel se udat orgánům činným v trestním řízení.

Dámy a pánové, možná takhle nějak byste si všichni představovali, vy zde po levici, omluvu Alexandra Vondry, resp. jeho postoj v kauze, která se jmenuje informace o podezření z plýtvání prostředků na předsednictví v rámci Evropské unie.

Víte, já jsem obdivoval vystoupení Lubomíra Zaorálka. Je vynikající řečník. Pane místopředsedo, pokud se na vás mohu obrátit prostřednictvím paní předsedkyně, při vašem vystoupení se vždycky zasměji, protože vy jste ještě navíc vtipný. A já vám za to chci poděkovat, protože jinak by toto dnešní dvouhodinové sezení pro mě bylo vlastně přehlídkou ztraceného času a bylo by také prázdňnými slovy, protože čeština totiž obsahuje obrovské množství drobných nuancí. A my skládáme slova, věty, odstavce, dáváme je do souvislostí, vytváříme myšlenky, média tomu dávají titulky, doplňují titulky slovy korupce, krádež, zlodějna, mistrovská zlodějna, nebo také plýtvání, a najednou vytvářejí takzvanou virtuální realitu.

Já jsem si z vystoupení – musím říci zábavného, a děkuji za to – Lubomíra Zaorálka odnesl tři poznatky.

Prvním poznatkem – a omlouvám se, vím, že hodiny tlačí, takže už budu velmi stručný – je, že Lubomír Zaorálek říká, že se jednalo o zakázku bez výběrového řízení. A to je zločin. Ano. Dámy a pánové, jestlipak víte, že za vlád sociální demokracie v letech 2001 až 2004 v působnosti Ministerstva obrany bylo 74 až 78 % zakázek zadáno bez výběrového řízení? Že takovýmto způsobem, prosím pěkně, nebyla utraceno nebo, jak by řekl Lubomír Zaorálek, rozfrcáno nebo ukradeno tři čtvrtě miliardy, ale 40 miliard korun? Uvědomujete si, že není možné kázat vodu a pít víno?

Druhý poznatek z vystoupení Lubomíra Zaorálka, který mě zaujal, byl: musíme přece šetřit. A Jiří Paroubek na to navázal, že dnes máme enormní dluh státního rozpočtu 1,4 bilionu korun. A prosím pěkně, ještě před pár lety to bylo 900 miliard. Jestlipak, dámy a pánové, víte, že na konci klausovských vlád, v roce 1998, byl státní dluh méně než 150 miliard? Na konci Zemanovy vlády byl státní dluh ve výši 395,9 miliard korun. A já doplním

slovy Jiřího Paroubka: A když jsme tam byli my, tak byl jenom 900. Nepřipadá vám, že mezi tím rokem 1998 a rokem 2006, 2005 se něco mimořádného stalo a že u toho vesla těch, kteří kontrolovali veřejné finance v této zemi, stáli sociální demokraté?

A do třetice všeho dobrého a zlého. Dámy a pánové, odnesl jsem si z vystoupení – skvělého vystoupení, znovu zdůrazňuji – Lubomíra Zaorálka to, že my se tady bavíme o této závažné problematice, ale venku zuří stávka, a že tam stávkuje pracující lid za svoji lepší budoucnost. Jestlipak sociální demokraté měli tu odvahu říci tomu stávkujícímu pracujícímu lidu venku – já jim chci moc poděkovat, protože já jsem se do Poslanecké sněmovny dostal nádherně, Praha je úplně prázdná, všichni jezdí na kole, nejedí metro, my ho vlastně nepotřebujeme, nejedí městská hromadná doprava, my ji nepotřebujeme, Praha nemusí dávat 13 miliard provozních a investičních dotací Dopravnímu podniku, my ušetříme, Poslanecká sněmovna ušetří, Praha je dnes krásným městem, a já za to chci poděkovat pracujícímu lidu a sociální demokracii – vysvětlili pracujícímu stávkujícímu lidu, že budoucnost této země, pokud nemá následovat Řecko, Španělsko, je v tom, že opravdu musí někde začít šetřit, aby se enormní dluh nezvyšoval? Vysvětlila sociální demokracie, že pokud nedojde k nějaké transformaci penzijního systému, tedy k reformě, ke změně parametrického nastavení, tak že už v roce 2014 nebude z čeho vyplácet penze i tomu pracujícímu lidu?

Víte, já si myslím kázat vodu a pít víno umí každý. Já vyzývám sociální demokracii v kauze ProMoPro, aby se obrátila do svých srdcí, do svých duší, aby byla trošičku objektivní a aby se začala k nám všem chovat s větší slušností a ohleduplností. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bémovi. Nyní mám žádost o tři faktické poznámky. První je pan poslanec Jiří Dolejš, poté pan poslanec Richard Dolejš, a poté pan poslanec Jandák.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Neubráním se stručné glose na filipiku kolegy Béma, který nás, hledě do levé poloviny našeho sálu, obvinil z opozičních stereotypů bez faktického základu. Je samozřejmé, že opozice je tady od toho, aby připomínala koalici to, co si sama neumí přiznat, ale bylo by chybou, kdybyste si myslel, že z nějaké umanutosti prahneme po krku pana ministra Vondry. Já si myslím, že problém s tímto ministrem mají i vaši koaliční partneři, a říkali to mnohokrát. Takže na to nezapomínejte, ten problém asi bude skutečně někde jinde. Opozice a koalice se mění, ale děj

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Richard

Dolejš. Po faktických poznámkách přeruším projednávání tohoto bodu. Pan poslanec Richard Dolejš má slovo.

Poslanec Richard Dolejš: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já rozumím tomu, že poslanci ODS hájí svého ministra. To je zcela logické a mají to v popisu práce. Jen bych chtěl připomenout jednu věc – že o nestandardní zlodějně v souvislosti s kauzou ProMoPro nehovořili jako první opoziční politici, ale ministr financí Miroslav Kalousek, váš koaliční partner, který je součástí vládní koalice. Takže si to vyříkejte v rámci vaší vládní koalice a pak nám sdělte, k jakému závěru jste dospěli.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Vítězslav Jandák s faktickou poznámkou.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Já bych se jenom ráh zeptal pana kolegy Béma, jestli ví, jaký je rozdíl mezi psychiatrem a jeho pacientem. Psychiatr má klíče. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Po této poznámce přerušuji projednávání tohoto bodu. Budeme v něm pokračovat dnes v 18 hodin.

Polední přestávka bude do 14.30 hodin. Poté budeme pokračovat ústními interpelacemi nejprve na předsedu vlády, a to od 14.30 do 16 hodin. Poté budou následovat interpelace na členy vlády od 16 do 18 hodin.

(Schůze byla přerušena ve 13.07 hodin.)

(Schůze pokračovala v 18.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, zahajuji přerušenu 18. schůzi Poslanecké sněmovny. Prosím vás, abyste se všichni zaregistrovali svými kartami. Oznamuji, že náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na 19. schůzi. Omluvy jsou shodné s 19. schůzí. Žádnou další jsem nedostala, nebyla mi doručena.

Můžeme tedy pokračovat v projednávání přerušeno bodu. Jsme v obecné rozpravě. Mám informaci, že pan kolega Úlehla nebude vystupovat, čili dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Vojtěch Filip. Není-li přítomen, ztrácí pořadí.

Je zde paní poslankyně Wenigerová, která též nebude vystupovat,

takže se musím zeptat, zda je ještě někdo přihlášen do obecné rozpravy. (Poslanec Filip už je v sále.) Pan poslanec Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi v této souvislosti připomenout velké billboardy ODS a pana Petra Nečase s heslem, že nebude trpět korupci v ODS ani ve vládě. To byl slogan, kterým byla ovládána volební kampaň roku 2009 a 2010. A my máme šanci po dlouhých měsících na půdě Poslanecké sněmovny dát veřejnosti odpovědi na řadu závažných otázek spojených s obdobím působení nejméně Alexandra Vondry, ale i dalších, v pozici místopředsedy vlády pro evropské záležitosti zodpovědného za řízení předsednictví České republiky v Radě Evropské unie. V této souvislosti bych rád napříště položil několik otázek. Nejdříve před těmi otázkami několik zásadních fakt.

Celá věc začala 13. srpna 2008, kdy Úřadu vlády byl předložen dopis, žádost o podpis rozhodnutí o zadání veřejné zakázky a smlouvy s dodavatelem. Byl adresován vedoucímu Úřadu vlády. V tom dopise je několik zásadních fakt, která je potřeba připomenout.

Za prvé je tam konstatováno, že zde existují technické důvody podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, že proběhlo zadávací řízení postupem podle § 34 zmíněného zákona, jednací řízení bez uveřejnění. Proto Úřad vlády za účelem zajištění těchto činností zahájil jednání, řízení bez uveřejnění, se společností ProMoPro, s. r. o., která je exkluzivním dodavatelem a provozovatelem těchto technologií v Kongresovém centru Praha. Je to jedna z prvních IŽ, které ovládají tuto zakázku. V tomto dopise je uvedeno, že existovalo pět jednání, kdy zakázka má být limitována po uplatnění slevy za 70 mil. Kč. Dokument je součástí spisového materiálu Úřadu vlády.

Z některých vystoupení, která tady byla v polední části, bylo sděleno, že tato částka byla o 20 mil. Kč překročena v jedné jediné fakturaci za zasedání Rady ministrů spravedlnosti a ministrů vnitra Evropské unie ve dvou dnech. To je také realita.

Pojďme se tedy dohadovat o tom, jaké jsou okolnosti uzavření tzv. rámcové smlouvy z 1. 9. 2008. Dovolím si konstatovat před Poslaneckou sněmovnou, že v samotném jednání Alexandra Vondry i jiných členů vlády sledávám porušení zákonů České republiky, a to nejméně paragrafu, který se zabývá pletichami proti veřejné soutěži a veřejné dražbě podle původního textu zákona a pletichami proti veřejné soutěži podle současného zákona 40/2009 Sb.

O porušování povinnosti při správě cizího majetku tady bylo hovořeno mými předřečníky v polední části. Jde o to, že tito odpovědní úředníci, pracovníci Úřadu vlády v čele s tehdejší místopředsedou vlády, umožni-

li, schválili a vytvořili podmínky pro uhrazení faktur vystavených na základě této rámcové smlouvy v celkovém rozsahu 525 mil. Kč, ač velká část fakturovaných služeb byla fiktivní či mnohonásobně předražena, a způsobili tak České republice škodu ve výši nejméně 350 mil. Kč.

Trestněprávní jednání pachatelů spatřuji v první řadě ve vyjednání a vytvoření podmínek pro uzavření rámcové smlouvy na zajištění audiovizuálního vybavení a provozování audiovizuálních celků a poskytnutí souvisejících služeb ze dne 1. 9. 2008 mezi společnostmi ProMoPro, s. r. o., a Českou republikou, Úřadem vlády.

Především skutečnost, že předmětná veřejná zakázka na zajištění služeb definovaných ve smlouvě byla zadána postupem podle § 34 zákona 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jednací řízení bez uveřejnění, je protiprávním jednáním. Tento postup byl, jak už jsem uvedl, odůvodněn technickými důvody, které neexistovaly. Veřejná zakázka může být splněna z technických či uměleckých důvodů, z důvodu ochrany výhradních práv nebo z důvodů vyplývajících ze zvláštního právního předpisu pouze určitým dodavatelem. Takový důvod zde však neexistoval. Technicky bylo schopno splnit poptávané služby vícero subjektů. Skutečnost, že společnost ProMoPro, s. r. o., neměla žádné výhradní postavení spočívající v technických důvodech, je především jednoznačně prokázána tím, že celou zakázku v konečné podobě realizovala jako subdodavatel společnost NWDC Co., s. r. o. Je tedy zřejmé, že nezákonným postupem, zadáním zakázky jednacími řízení, byli eliminováni případní další uchazeči o tuto zakázku a byl tak vytvořen prostor pro jediného osloveného uchazeče, ProMoPro, s. r. o., který pak tento prostor velmi důsledně využil k páchaní další trestné činnosti.

Vzhledem k tématu dnešní informace a tématu této schůze se nebudu zabývat trestnými činy, které spáchali jiní lidé a které mají být předmětem činnosti orgánů činných v trestním řízení podle toho, co předal Finančně analytický útvar Ministerstva financí České republiky těmto orgánům. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že výše uvedeným jednáním souvisejícím se zadáním předmětné zakázky tak byla naplněna skutková podstata trestného činu pletichy proti veřejné soutěži a veřejné dražbě podle trestního zákona, případně další trestné činy, a jsem přesvědčen o tom, že by bylo nanejvýš vhodné, aby orgány činné v trestním řízení požádaly Poslaneckou sněmovnu o vydání těch, kteří jsou chráněni poslaneckou imunitou.

Prostor pro následnou trestnou činnost ke škodě českého státu byl dále upevněn zněním samotné smlouvy, která je v řadě smluvních ustanovení jednostranně nevýhodná pro Českou republiku, pro Úřad vlády České republiky. Například smlouva nespecifikuje cenové podmínky služeb spojených s provozem audiovizuální techniky, dále není stanovena

nepřekročitelná limitní cena plnění a nebyla zpracována ani projektová dokumentace a u celkové smlouvy není patrný rozsah poskytovaných služeb, vyjma zmínky o předpokládaném plnění na základě smlouvy do částky 70 mil. korun. K tomuto závěru mimo jiné dospěla i auditorská firma PricewaterhouseCoopers Česká republika ve zprávě k provedenému auditu, který se předmětné zakázky týkal.

Pokud jde o úhradu služeb fakturovaných společnostmi ProMoPro, s. r. o., na základě smlouvy, některý z mých předřečníků se zmínil o tom, jakým způsobem se fakturovalo v určitých obdobích na tuto smlouvu. Nebudu tady rozebírat znovu tu část, která se týkala toho, že byla jedna zakázka pokryta až devíti fakturami, aby ji mohli podepisovat ti, kteří byli přímo podřízeni místopředsedovi vlády. Už to považuji za zneužití pravomoci veřejného činitele. Ale například z nabídkového rozpočtu 08230 vyplývá, že za dvoudenní pohotovost na místě akce si společnost fakturovala částku 217 500 korun, a přestože společnost ProMoPro zajišťovala v době akce pohotovost na místě, fakturuje si za stejnou činnost i pohotovost na telefonu ve stejné době za stejné období v částce 302 400 korun. A aby tomu nebylo dost, ani to však pro zajištění pohotovosti pravděpodobně nestačilo, neboť pohotovost se držela i na webu, a to za částku 129 500 korun za tuto část.

Dále je však třeba tuto částku vynásobit dvěma, neboť výše uvedená trojnásobná pohotovost se drží zvlášť pro slaboproud, zvlášť pro silnoproud, a ve výsledku tedy fakturovaná částka za dvoudenní pohotovost v oblasti slaboproudu a silnoproudu se vyšplhala na částku 2 mil. 28 tis. korun českých. Podobné pohotovostní servisy jsou dále fakturovány za služby datové, za služby hlasové a podobně. Konečně lze k celkovému dojmu přidat některé další podezřelé položky, jako je rozmístění telefonů za 899 tis. korun nebo programování datových služeb na dvoudenní akci za celkem – pánové, držte se dobře! – 7 mil. 700 tis. korun.

Z výše uvedeného je zřejmé, že z převážné většiny byly v těchto dnech z oněch 92 mil. pořízeny uměle vymyšlené služby, které ve skutečnosti neexistovaly. Tato skutečnost musela být zřejmá i bez znaleckých posudků či hlubších znalostí v oblasti slaboproudu či datové techniky. Proplacení takových faktur tedy ze strany odpovědných osob na Úřadu vlády nelze chápat jinak než jako trestný čin nedbalostní, ale trestný čin úmyslný.

Pokud jde o známá fakta, zákon říká o veřejných zakázkách zcela jasně a pregnantně, v jakých případech lze při zadání veřejné zakázky oslovit konkrétního dodavatele či poskytovatele služeb. Z veřejně dostupných zdrojů a z dosud zveřejněných informací, jakož i vyjádření pana ministra Vondry i ze samé povahy věci nastat nemohl, protože údajná exkluzivita není a nemohla být zákonným důvodem oslovení jednoho dodavatele.

Mohu v tuto chvíli pominout i fakt, že dle vyjádření ředitele pražského Kongresového centra exkluzivita firmy ProMoPro nikdy neexistovala, ale možná, že by byla vhodná otázka, jakým způsobem pan tehdejší místopředseda vlády a dnes ministr obrany placený minimálně ve statisících měsíčně z veřejného rozpočtu vykonával své povinnosti, které má ze zákona a které vyplývaly z jeho funkce. K tomu se váže možná další otázka, na kterou by měl pan ministr obrany, ale zejména pan předseda vlády, odpovědět, jakým způsobem nastavil a realizoval systémová kontrolní opatření na jemu svěřeném úseku, aby nemohlo dojít k podobným excesům.

Odpovím si raději sám, protože odpověď neočekávám. Žádná nebyla, alespoň podle toho, co říká pan ministr obrany, protože říká, že za nic nemůže. Ale to je bezprecedentní mrhání veřejnými prostředky! Jak chcete jako ministr obrany České republiky, když Ministerstvo obrany má rozpočet přes 43 mld. korun, uhlídat tento rozpočet, když jste nemohl uhlídat rozpočet necelé 1 mld. korun z veřejných finančních prostředků? A jak chcete řídit 40 tisíc podřízených, když jste nebyl schopen urdit ani necelých 50 podřízených? A navíc, když jejich většina byla po dobu předsednictví mimo Českou republiku.

To, koho zaměstnáváte na Ministerstvu obrany, ať už jde o pana Františka Nadymáčka, ať už jde o pana Ondřeje Kovaříka, či paní Karolínu Stránskou, se tady už zmiňovalo, nemá smysl, abych tyto věci tady opakoval. Jen chci říci, že skutečnost, že více než polovina našeho rozpočtu vás nechávala chladným a z této více než poloviny rozpočtových prostředků jste neuhlídal minimálně její tři pětiny, mi připadá víc než nemorální.

Když se podíváme na cesty prostředků, a mohl bych je vyčíslit poměrně přesně, tak zjišťujeme, že z částky 525 mil. korun, které Úřad vlády České republiky zaplatil firmě ProMoPro, odešlo realizátorovi této zakázky 378 mil. korun, tedy pro firmu NWDC Co. Je s podivem, že z této zakázky firmě Deeside Service London odešlo 134 mil. na její účet v Rakousku. A firmě KOM-Forest CZ, s. r. o., celých 74 mil. korun.

Podívejme se tedy na to, kdo zajišťoval ony vyfakturované práce, které byly předmětem této činnosti. Ano, pan Karel Radošovský, elektromontážní zakázky, montážní práce, za to dostal celých 326 tis. korun. Výborně! Opravu odpovídající částka za to, kterou jste vyplatili a komu.

Je tedy evidentní, že tvrzení o zaplacení, že zajišťování všech konfiguračních věcí a věcí, které souvisely s bezpečností dat, lze považovat za účelové a nepravdivé. Naopak se lze domnívat, že se jednalo o pokus o daňový únik nebo transfer peněz subjektu, jenž si přeje zůstat v anonymitě, například pro konflikt zájmů.

K tomuto by došlo tak, že společnost Deeside Service by uvedenou částku, nebyla-li by zajištěna finančně analytickým útvarem Ministerstva fi-

nancí, odeslala ovládající společnosti v dominikánském společenství. S ohledem na daňové právo této země by se celá částka mohla pak vrátit zpět adresátům v České republice, promiňte mi to slovo, jako vypraná.

S přihlédnutím ke skutečnosti, že dispoziční práva k účtu této společnosti měl Ing. Libor Veverka podnikající se společně s ProMoPro, s. r. o., lze dovozovat, že finanční částka ve výši 135 mil. korun byla s protiprávním záměrem poukázána právě společnosti NWDC Co. úmyslně již ze strany ProMoPro, s.r.o., a částka 70 mil. zaplacená na účet společnosti Boreno Consulting, a. s., pak následně společnosti KOM-Forest CZ, s. r. o. Ze skutečnost, že celá částka poukázána Boreno Consulting, a. s., byla následně zaslána na účet společnosti KOM-Forest CZ, s. r. o., je zřejmé, že případným dodavatelem služeb či zboží pro NWDC Co., s. r. o., měla být právě společnost KOM-Forest CZ, s. r. o. Není však zřejmé, o jaké služby by se mělo s ohledem na obsah předmětné zakázky jednat. Společnost KOM-Forest CZ, s. r. o., totiž v době případné dodávky služeb měla v předmětu podnikání velkoobchod, poskytování služeb pro hospodaření v lesích a myslivost, výroba a pilařská impregnace dřeva, poskytování služeb pro zemědělství a zahradnictví a přípravné práce pro stavby. Je tedy zřejmé, že zaměření společnosti KOM-Forest CZ, s. r. o., směřovalo do lesního hospodářství, a tedy nemohla přispět na realizaci předmětné zakázky – a nebo já si to alespoň nedovedu představit.

Lze dovozovat, že se jednalo spíše o způsob předání výnosů z celé trestné činnosti dalším subjektům. Tento závěr pak významně podporuje dosud ne zcela objasněná odpověď na otázku, jak společnost KOM-Forest CZ, s. r. o., s poukázanými prostředky dále naložila. Je nesporné, že částka 70 mil., kterou společnost KOM-Forest CZ, s. r. o., v roce 2009 obdržela, není standardním výnosem její podnikatelské činnosti. O tom svědčí fakt, že obchodní podíl v této společnosti tehdejší vlastník Ing. Ivan Komárek prodal 14. ledna 2010 za částku 200 tis. korun. Společnost s obvyklým obratem desítky milionů ročně se za 200 tis. korun opravdu neprodává.

A abych nemusel pokračovat v jednotlivých věcech, dovolte mi říct, že jsem hluboce přesvědčen o tom, že trestní odpovědnost není jenom u pana dr. Alexandra Vondry, tehdejšího mistra vlády pro evropské záležitosti a místopředsedy vlády, který o konání svých podřízených věděl a ve smyslu článku 19 organizačního řádu Úřadu vlády České republiky je osobou, jež přímo řídila paní náměstkyni dr. Janu Hendrichovou. Z této skutečnosti vyplývá i kontrolní činnost a jeho odpovědnost, kterou dle vlastního mediálního vyjádření ve vztahu k náměstkyni ministr nevykonával, neboť této důvěřoval. Ovšem s ohledem na celkovou způsobenou škodu více než 350 mil. korun lze hodnotit neplnění povinnosti dozoru minimálně jako hrubou nedbalost, jež je však též postižena trestním právem. U paní dr. Jany

Hendrichové, tehdejší náměstkyně ministra vlády pro evropské záležitosti, která výše uvedený postup schválila a dále dala souhlas k zaplacení faktur vyplacených společností ProMoPro, s. r. o., včetně fakturace týkající se služeb za zajištění dvoudenního setkání ministrů vnitra a spravedlnosti ve dnech 15. 1. a 16. 1. 2009. Stejně tak je trestněprávní odpovědnost u pana Jana Nováka, tehdejšího vedoucího Úřadu vlády, který předmětnou smlouvu podepsal. A stejná odpovědnost je u Ing. Mgr. Radomíra Karlíka, tehdejšího ředitele odboru logistiky a organizace, který navrhl ke schválení zadání předmětné zakázky jednacím řízením bez uveřejnění. Tento postup je v rozporu se zákonem a ten také nepravdivě odůvodňoval.

Vážený pane ministře, dovoluji si vás oslovit přímo. Dle dostupných zdrojů byly v okolních zemích na ozvučení akcí spojených s předsednictvím v Radě Evropské unie vždy vypsány řádné soutěže – nikdo takovou lumpárnu neudělal – bez omezení počtu účastníků. Jimi vysoutěžené ceny jsou několikanásobně nižší než ta, kterou zaplatili čeští daňoví poplatníci společnosti ProMoPro. Řecko uhradilo za ozvučení částku 5 mil. eur, Portugalsko 6,8 mil. eur, Francie 11,2 mil. eur a Česká republika nejméně 23 mil. eur po poskytnuté zpětné slevě. Z dostupných ekonomických rozborů bylo zjištěno, že pronájem audiovizuální techniky vyšel nezdědkrát dražší, než kdyby si ji český stát koupil. Například jeden mikrofon, který nevládneme, skutečně byl šestkrát dražší, než kdyby si ho Česká republika koupila a pak ho např. i věnovala Kongresovému centru Praha.

Pokud bych měl jít k závěru, co z celé záležitosti vyplývá. Za prvé bylo prokázáno, že z částky více než 522 mil. korun uhrazené společností ProMoPro skončilo na účtách anglické společnosti s offshorovým vlastníkem v rakouské bance celkem 135 mil. korun. Tyto peníze se na účtech nacházely ještě dva roky po skončení českého předsednictví a prokazatelně nebyly použity na ozvučení. To znamená, že nebyly použity k tomu, k čemu byly pod vaším vedením vyplaceny. Dalším příkladem budiž fakt, že 70 mil. korun skončilo na účtách lesnické společnosti KOM-Forest CZ, s. r. o., a dalších 44,7 mil. korun si majitelé společnosti ProMoPro převedli na své účty. Nelze sice upřít právo na přiměřený zisk, ale jestli považujete přiměřený zisk 44,7 mil. korun z peněz daňových poplatků u zakázky, která měla stát 70 mil. korun, já toho názoru nejsem.

U zakázky, kterou jste přímo přidělil, z níž jste předem vyloučil účast konkurence a umožnil jim vyvedení stamilionových finančních prostředků ze státního rozpočtu v době zuřící ekonomické krize, o které jste tady všichni mluvili, považuji ono vyvedení 352 mil. korun, které jsem (nesrozumitelně) na základě vaší zvrácené logiky.

Co rekapitulovat. Jestliže pan premiér Petr Nečas řekl, že nebude trpět korupcí ani v ODS, ani ve vládě, je s podivem, že je to, že se 350 mil. korun

z celkové částky 525 mil. korun ztratilo na jiných účtech a že to neprověřuje, jasnou odpověď na to, jaký byl jeho slib a jaká byla realizace tohoto slibu. Pokud jsem vyzval v minulosti k tomu, aby pan ministr Alexandr Vondra odstoupil ze své funkce, tak mi nezbývá, než této Poslanecké sněmovně navrhnout usnesení, kterým Poslanecká sněmovna doporučí panu předsedovi vlády, aby na svou funkci rezignoval, protože o těchto údajích, o kterých jsem tady jenom z malé části informoval Poslaneckou sněmovnu, věděl nejméně, když pomínu jeho působení jako místopředsedy Topolánkovy vlády v roce 2009, nejpozději z informací finančně analytického útvaru Ministerstva financí od října 2010. Nic s tím neudělal. Neměl ochotu netrpět korupci v ODS a ve vládě. Žádám tedy Poslaneckou sněmovnu, aby mu doporučila, aby rezignoval (s důrazem) na svou funkci a předložil demisi vlády České republiky. Protože v tom případě nebyl schopen splnit svůj veřejně deklarovaný slib vůči občanům České republiky, a přesto se dál cítí být odpovědným premiérem této země.

Děkuji vám. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: S faktickou poznámkou vystoupí nyní pan poslanec Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, paní a pánové, přestože dobře vím, že jednací řád umožňuje, aby v případě, kdy se nejedná o zákonech, byl naplněn jednací den až do 21. hodiny, ale nejsem si úplně jist, jestli neskončíme naše jednání do 21. hodiny, navrhuji z tohoto místa, abychom na této schůzi v dnešní jednací den jednali a hlasovali jak po 19., tak po 21. hodině. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto procedurálním návrhu nechám hlasovat okamžitě... (Námítky z pravé části pléna. Hlas: Soudruzi, lépe!) Pardon, kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak často jsme školeni ze znalosti jednacího řádu, tak já bych poprosil předsedu klubu komunistů, aby to podal tak, aby to bylo hlasovatelné. Jeden poslanec to bohužel nemůže.

Poslanec Pavel Kováčik: Já se omlouvám, neměl jsem s sebou ten tahák, co s sebou pan kolega předseda klubu ODS občas nosí. Je to samozřejmě návrh jménem dvou klubů – klubu KSČM a ČSSD, celých.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 3. Kdo souhlasí s tím, aby dnes Poslanecká sněmovna jednala po 19. i 21. hodině? Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3. Přítomno 92, pro 88, proti nikdo. Tento procedurální návrh byl přijat.

Jsmo v obecné rozpravě. Ptám se, kdo se do obecné rozpravy dále hlásí. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Je zde ještě rozprava podrobná. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí. Hlásí se pan poslanec Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, s odvoláním na své vystoupení v obecné rozpravě si dovoluji znovu přednést návrh na příslušné usnesení Poslanecké sněmovny, o jehož podporu bych vás rád všechny požádal.

Usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá předsedu vlády Petra Nečase, aby prezidentu republiky navrhl odvolání Alexandra Vondry z funkce člena vlády. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další návrh pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Já jen zopakuji svůj návrh, který jsem uvedl ve svém projevu v obecné rozpravě. Poslanecká sněmovna doporučuje panu Petru Nečasovi, aby podal demisi svou jako předsedy vlády, a tím demisi vlády České republiky jako celek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě někdo do podrobné rozpravy? Pokud nikdo, podrobnou rozpravu končím a jsou před námi závěrečná slova. Požádám pana ministra Alexandra Vondru, který chce vystoupit se závěrečným slovem, aby tak učinil. Nyní je k tomu ten správný prostor.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedající, dámy a pánové. Zaznělo tu mnohé. K některým věcem, jako ke slovům komunistického prokurátora, se já vyjadřovat nebudu. Jenom opakuji, že kategoricky odmítám jakákoli tvrzení o jakémkoli úmyslu či podílu na zneužívání veřejných prostředků.

Zazněla tu slova o aroganci. Já jsem se ve svém úvodním vystoupení pokusil naprosto v klidu vysvětlit celý příběh, jak to bylo, svůj text jsem dal k dispozici médiím a nemám na nich co měnit. Na některé věci ale reagovat samozřejmě musím.

Jiří Paroubek myslím propásl dneska dobrou příležitost mlčet. Všichni si pamatujete, že ta největší ostuda byla uprostřed českého předsednictví v březnu roku 2009, kdy vaší vinou byla uprostřed tohoto předsednictví

sesazena vláda. (Z lavice poslanec Jandák: Vašich členů, ne naší vinou!) To byla ta největší ostuda, kterou naše země utřžila a –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, já požádám pana poslance Jandáka, aby nevykřikoval, nepřekřikoval. Chce-li cokoliv říci, má možnost se přihlásit v případě, že běží nějaká rozprava. Pokud se mu něco nelíbí, není přípustné, aby tímto způsobem vystupoval.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: A jen dobrá organizace českého předsednictví zachránila tehdy pověst naší země v zahraničí.

Slova o tom, že by někde zmizelo 350 milionů, to je absolutní nesmysl. I ten původní referátník s předpokladem, kolik budou konferenční služby a technika stát, jasně říkal, že to bude 80 mil. a že částka za služby bude nejméně tak velká. Což je 160, 200 milionů. Proč se to nakonec vyšplhalo na 460, jsem se tu pokusil vysvětlit. A ještě jednou jasně říkám: Počet akcí byl nakonec dvakrát vyšší a mezi nimi byly čtyři summity. Byly větší nároky na zabezpečení médií v důsledku jejich zvýšeného zájmu, protože byla krize a protože nakonec navštívil naši zemi proti očekávání také americký prezident. A konečně, byly nutné některé stavební úpravy zejména v Kongresovém centru Praha a na zámku Hluboká.

Uvedl jsem tu srovnání za stejné služby: třídní summit NATO 120 mil. České předsednictví: stejné práce, stejné služby za šest měsíců na daleko větší počet akcí 460 mil. Čili nic, co by se vymykalo.

Vítězslav Jandák se mě ptal, zda jsme si tehdy udělali marketingový průzkum. Jistě že jsme si ho udělali a koneckonců společnost ProMoPro – a teď se nechci pouštět do toho, jestli tady docházelo k nějakým daňovým únikům nebo optimalizacím či nezákonným operacím, to je samozřejmě povinností policie vyšetřit. Ale chci zdůraznit, že ani já, ani můj tým s tím nemá vůbec nic společného. Ale faktem je to, že společnost ProMoPro na rozdíl od jiných zabezpečovala všechny důležité akce včetně zasedání Mezinárodního měnového fondu, které organizovala vláda řízená ČSSD. A koneckonců také třeba summitu prezidentů Obamy a Medveděva, se kterým jsem já také nic společného neměl.

Četl jsem si někde v novinách, že jedna firma si vzlykala a tvrdila, že by to zvládla a že by si na českém předsednictví chtěla vyzkoušet, aby se pak mohla ucházet o zakázku v Maďarsku. Dámy a pánové, my jsme si nemohli dovolit jakékoli experimenty, aby docházelo k podobným excesům, jako dochází u toho předsednictví, které právě končí, kde několikrát tato technika zcela, ale zcela selhala.

Vítězslav Jandák se mě ptal na můj hendikep. Já ho můžu prozradit. Mám 37, není to nic moc, protože na to nemám čas a jdu si zahrát tak možná čtyřikrát za rok o víkendu. A s těmi pány, které vy jste tu jmenoval,

já nehraju. Ale bylo by možná dobré, kdybyste se zeptal na hendikep vašich odborářských kamarádů, kteří chodí hrát v pracovní dny. Na to já rozhodně čas nemám.

A nyní na závěr mi dovoluji malý souhrn z jiného soudku. Byla tu zpochybňována má kompetence, bylo řečeno, že být ministrem není sranda. Byly kladeny otázky pro Úřad pro dohled nad akvizicemi na Ministerstvu obrany a zpochybňování někteří lidé, kteří v tomto úřadu pracují. A bylo také řečeno, nebo si tady někdo dělal srandu z věty, že něco se dá dělat lépe. Ano, něco se dá dělat lépe a já vám tady shrnu pět příkladů toho, co se dá dělat lépe.

Za poslední rok jsme za prvé na Ministerstvu obrany zastavili megalomanský projekt PPP v Ústřední vojenské nemocnici, který měl stát 2,6 mld. korun. A kdybychom počítali veškeré platby během pěti let, tak bychom zaplatili dokonce 6 mld. korun. Tento projekt byl schválen v roce 2005 a je pod ním podepsán váš premiér Stanislav Gross. Co ten projekt měl obsahovat. Malý hotel, bazén a parkoviště. Čili zastavili jsme tento nesmysl a uspořili jsme státu 2,6 miliardy korun.

Za druhé. Vloni v létě jsme zrušili záměr uspořádat v Praze zasedání ministrů obrany letos na jaře, ministrů obrany NATO a rozpočet na toto zasedání byl ve výši 300 milionů korun. Čili ušetřili jsme dalších 300 milionů korun.

Za třetí. Změnili jsme dodávky armádního stravování na Praze 6, tak jak byly nastaveny za Jaroslava Tvrdíka, a tato změna přináší roční úsporu 46 milionů korun.

Za čtvrté jsme zrušili výběrové řízení, a kolega Urban o tom jistě možná ví, z Čáslavi, a vyhlásili jsme nové otevřené výběrové řízení na opravu přístávací dráhy v Čáslavi a ta úspora byla z původně vysoutěžených 80 milionů 40 milionů korun na celou polovičku. Uspořili jsme 40 milionů korun.

Za páté. Vypověděli jsme smlouvy na dodávky úklidových prací pro Ministerstvo obrany a tento krok přináší úsporu 50 milionů korun ročně.

Čili suma sumárum, na těchto pěti příkladech dohromady jsem schopný do detailu doložit, že za pouhý rok své práce, když se snažíme něco dělat lépe, jsme uspořili státu dohromady 3 miliardy korun.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné vystoupení ministra Alexandra Vondry. Nyní se hlásí o slovo předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, kolegové, dovoluji si požádat o přestávku na poradu klubu ve výši 20 minut. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 19.05 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.44 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.05 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, uplynula doba určená pro přestávku poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Je před námi hlasování o navržených usneseních a já ještě sděluji náhradní karty. Náhradní kartu č. 12 má paní poslankyně Ivana Levá, náhradní kartu č. 20 pan poslanec Ladislav Skopal, náhradní kartu č. 15 pan poslanec Jaroslav Plachý, náhradní kartu č. 21 pan poslanec Václav Mencl. (Připomínka poslance Skopala.) Pan poslanec Skopal, náhradní kartu č. 20. Opravuji a omlouvám se panu poslanci. (K omylu nedošlo.)

Podrobná rozprava byla skončena. Zaznělo závěrečné slovo, a jak jsem řekla, je před námi návrh dvou usnesení, o nichž by měla Sněmovna hlasovat. Mám zde žádost na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se zaregistrovali svými kartami.

Budeme hlasovat nejprve o návrhu usnesení, které přednesl pan poslanec Sobotka. Usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády Petra Nečase, aby navrhl prezidentovi republiky odvolání Alexandra Vondry z funkce člena vlády.“

O tomto návrhu usnesení rozhodne Poslanecká sněmovna v hlasování s pořadovým číslem 4, které zahajují. Táhá se, kdo je pro tento návrh.

V hlasování pořadové číslo 4 přítomno – kdo je proti? Pardon. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 4, přítomno 78, pro 78. Tento návrh byl přijat.

Druhý návrh usnesení přednesl pan – je zde znovu žádost na odhlášení, čili prosím o vaši novou registraci.

Budeme hlasovat o druhém návrhu. Ten přednesl pan poslanec Filip a zní takto: „Poslanecká sněmovna doporučuje předsedovi vlády Petru Nečasovi, aby podal demisi svou, a tím demisi celé vlády.“

O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 5, které zahajují. Táhá se, kdo je pro tento návrh. (Hlas: Nejde to.)

Zahajují toto hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 5 přítomno 122, pro 29, proti 56. Tento návrh nebyl přijat. (Potlesk v části ODS.)

S tímto závěrem usnesení končím projednávání číslo 1 a končím také 18. schůzi Poslanecké sněmovny.

Zítřka se sejdeme v 9 hodin ráno, kdy bude pokračovat svým dalším jednáním dnem 19. schůze Poslanecké sněmovny, a bude pokračovat pevně zařazenými body.

(Schůze skončila v 19.08 hodin.)